

Curierul Adventist

Organ al Cultului Creștin Adventist de Ziua Șaptea
din Republica Socialistă România

„Dumnezeu, cere ca ordinea și sistemul să fie observate în conducerea treburilor bisericii. El dorește ca lucrarea Sa să fie dusă mai departe în mod desăvârșit și cu precizie, astfel încât El să poată pune asupra ei pecetea aprobării Lui. Credincios trebuie să fie unit cu credincios, comunitate cu comunitate, uneltele omenești conlucrând cu cele dumnezeiești; fiecare acțiune fiind subordonată Duhului Sfânt și toți uniți spre a comunica lumii vestea cea bună a harului lui Dumnezeu” (Organizația p. 38).

„Dar ca și stelele în vastul circuit al drumului rînduit lor, planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere. ...Tot astfel fusese hotărît în sfatul ceresc ceasul primei veniri a Domnului Hristos. Cînd marele orologiu al vremii a bătut ceasul acela, Isus S-a născut în Betleem.” (H.L.L. 25—26).

Este uimitoare precizia și ordinea ce domnește în vastul Univers al lui Dumnezeu — aștrii mari și mici, galaxiile nemăsurate, soarii și stelele, uriașele constelații și atomul, totul se mișcă în cadrul unor legi de o strictă rigurozitate. Concluzia cuvintului profetic este plină de adevăr și învățăminte.

„Planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere”. „În ceruri este ordine, și lui Dumnezeu îi plac eforturile poporului Său de a încerca să se miște în cadrul unui sistem, al unei ordini, în lucrarea Sa de pe pămînt. Am văzut că trebuie să fie ordine în Biserica lui Dumnezeu.” (1 T. 191).

LUCRĂRILE

cele de a XI-a sesiuni
a adunării generale electiv ordinare
a Uniunii de Conferințe A. Z. Ș.

București

27—29 Septembrie 1985

Dar organizația, oricît de bună și perfectă ar fi ea nu constituie un scop în sine. Ea este un instrument necesar bisericii pentru împlinirea menirii ei: „Pentru desăvîrșirea sfinților în vederea lucrării de slujire” (Ef. 4, 11—14). Un adevăr solemn cercetător și angajant. Biserica, organizația ei, slujitorii și membrii ei, tot acest ansamblu bine edificat există, pentru că există un Plan de Mîntuire, există pentru că iubirea divină s-a materializat în slujire și pentru că Fiul lui Dumnezeu, Cel deopotrivă cu Tatăl, Dumnezeu în trup omenească a spus cu valoare de legămînt: „Pildă v-am dat. Să faceți și voi cum am făcut Eu”. (Ioan 13, 15).

De aceea, avînd în vedere respectarea prevederilor orga-

nizatorice, respectarea principiului de organizare a bisericii ce și-a dovedit temeinicia și rolul ei în păstrarea și dezvoltarea bisericii, Comitetul Plin al Uniunii de Conferințe în ședința sa din 14 iunie 1985, a hotărît convocarea celei de a XI-a Adunări Generale Elective a Uniunii de Conferințe a Adventiștilor de Ziua a Șaptea din Republica Socialistă România, în ziua de 29 septembrie 1985 orele 9 dimineața, la sediul Uniunii din București, str. Labirint 116.

La aceste lucrări au fost convocați delegații titulari și supleanți desemnați de adunările generale ale comunităților, districtelor și conferințelor, și au fost invitați toți pastorii și angajații Cultului și de asemenea frații noștri pastori-pensionari.

Astfel, vineri 27 septembrie au sosit pentru a participa la aceste lucrări toți cei convocați și invitați. Vineri seara și sîmbătă dimineața 28 septembrie, delegații și invitații au fost oaspeții comunităților din București, iar sîmbătă după-amiază ne-am întîlnit cu toții la comunitatea Labirint, de la sediul Uniunii.

Cu această ocazie, am avut bucuria de a avea în mijlocul nostru pe fratele P. Lanarès cu

(continuare în pag. a 2-a)

Anul LXIII

Septembrie — Octombrie

1985

Celei de a XI-a Adunări Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.S. adresat credincioșilor, comitetelor comunităților și pastorilor bisericii A.Z.S. din Republica Socialistă România

Iubiți frați,

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta“ (1 Tes. 5, 23—24).

Noi, delegații desemnați de voi și întruniți la București, în cea de a XI-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A. Z. S. din patria noastră, ne adresăm vouă, acum și frați și stimate surori în Hristos, salutându-vă cu deosebită considerație și iubire frățească.

Ca delegați reprezentând toate comunitățile și conferințele Uniunii noastre, ne-am adunat din toate colțurile țării pentru ca, în primul rând, să mulțumim bunului Dumnezeu pentru că încă cinci ani a fost zi de zi cu noi, să-I mulțumim pentru că „bunătatea și îndurarea Lui ține în veci. Căci El a potolit setea sufletului însetat și a umplut de bunătăți sufletul flămând“ (Ps. 107, 9). Ne-am adunat aici pentru a ne manifesta recunoștința pentru că a lăsat pace și armonie în comunitățile noastre, în biserică noastră și în scumpa noastră patrie. Ne-am strâns laolaltă să ne rugăm Celui Atotputernic ca El să dea lumii pace și celor ce au un cuvânt de spus în destinele popoarelor să le dea un spirit de pașnică și bună învoire, „să caute pacea și să alerge după ea“ (Ps. 34, 14).

Ne-am întâlnit în cea de-a XI-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.S. din țara noastră pentru ca, în conformitate cu prevederile statutare și cu organizația bisericii noastre, să ne exercităm mandatul pe care Dumnezeu și biserica ni l-au dat, acționând în cadrul legal și organizatoric — ca organ deliberativ suprem al Bisericii Adventistilor de Ziua a Șaptea — pentru alegerea conducerii bisericii pentru următorul termen statutar, contribuind astfel la binele și prosperitatea bisericii cu care ne identificăm și pe care o iubim din toată ființa noastră.

Noi, delegații și invitații la aceste lucrări, aducem cuvântul mulțumirii și recunoștinței noastre lui Dumnezeu pentru manifestarea puternică a Duhului lui Dumnezeu, pentru spiritul creștin de armonioasă conlucrare și responsabilitate în care s-au desfășurat aceste lucrări atât în plenul adunării, cât și în comitetele de lucru, unanimitatea fiind etalonul unei conștiințe supunerii față de lucrarea Duhului lui Dumnezeu.

Noi, delegații care am luat parte la comitetele de lucru, fie el cel special sau de propu-

neri, la comitetul de acreditări sau de hotăriri, stăm ca mărturie înaintea cerului și a bisericii Sale că în toate lucrările au fost respectate principiile organizatorice, participării manifestându-și opțiunile după propria lor conștiință, luminată de Duhul lui Dumnezeu, ținându-se seama de nevoile bisericii și hotărârea liber consimțită a noastră a tuturor. Considerăm că în toate lucrările care au avut loc cu această ocazie, Duhul Sfânt a fost prezent în manifestarea demnă și plină de responsabilitate a celor chemați să lucreze ca reprezentanți ai voștri.

Analizând viața și activitatea bisericii de până acum, sintem recunoscători lui Dumnezeu pentru liniștea și armonia care s-au manifestat în viața bisericii, pentru spiritul de responsabilitate și strădania depusă de conducerea bisericii ca de la pastor, la membrii comitetelor comunităților, toți credincioșii bisericii și până la conducerea conferințelor și a Uniunii, toți să acționăm pentru păstrarea doctrinei, a organizației și a spiritului advent în toată activitatea noastră. Facem un apel stăruitor la toți credincioșii ca acest spirit să fie în permanență cultivat în mijlocul nostru.

Considerăm că este de datoria fiecăruia dintre noi ca să păstrăm credința și un cuget curat“ (1 Tim. 1, 19), acea credință „ce a fost dată sfinților odată pentru totdeauna“ (Iuda 3). Să fim în primul rând trăitori ai acestui adevăr care se identifică cu Hristos (Ioan 17, 17). Considerăm că este de datoria noastră a aduce un nou suflu în mijlocul comunităților noastre pentru a exclude cu desăvârșire din viața noastră nemulțumirea, cearta, lipsa de iubire și orice fel de acțiune de dezbinare, indiferent de motivele ce s-ar invoca. Vrăjmașul sufletelor noastre este artizanul urii și dezbinării între frați. Facem un apel stăruitor la toți frații și surorile noastre ca să conlucrăm la zidirea acestei biserici prin trăirea adevărului așa cum este el înfățișat în Cuvântul Sfânt. Spiritul ieșirii din cadrul organizației nu vine de sus, de la Tatăl luminilor, și nimeni să nu se lase ispitit de un astfel de spirit. Să fim păstrători ai comorilor spirituale ce ne-au fost încredințate, de a trăi credința în temere de Dumnezeu, abținându-ne de la tot ceea ce nu poate primi aprobarea și sigiliul cerului.

Ne mărturisim încrederea în comorile Spiritului Profetic, așa cum au fost ele date prin serva Domnului, și considerăm că Dumnezeu ne vorbește prin ele, fără a le socoti ca înlo-

A III-a adunare a Cultelor din România pentru dezarmare și pace

Între 16 și 18 septembrie 1985, a avut loc, în țara noastră cea de a III-a Adunare a Cultelor religioase din România pentru dezarmare și pace organizată pe tema: „Pacea înseamnă astăzi înșăși viața planetei noastre”. La lucrările acestei întâlniri, ce s-au desfășurat în sala de festivități a hotelului București din Capitală, au participat peste 300 de reprezentanți ai celor 13 Culte din țară precum și invitați din partea unor biserici și organizații religioase de peste hotare. Din partea Cultului nostru a participat o delegație alcătuită din nouă persoane, condusă de fr. Dumitru Popa, președintele Uniunii de Conferințe. Din delegație au mai făcut parte frații: Nicolae Popescu, secretarul Uniunii de Conferințe; Nelu Dumitrescu, contabil șef al Uniunii; Ioan Ciucă, președintele Conferinței București; Alexandru Timiș, președintele Conferinței Cluj; Ioan Bi-

diuc, președintele Conferinței Bacău; Gligor Deac, președintele Conferinței Sibiu-Timișoara; Aron Moldovan, secretarul Conferinței Sibiu-Timișoara; Ioan Buciuman, secretarul Conferinței Bacău.

Răspunzând invitației, Organizația Internațională A.Z.S. Diviziunea Euro-Africa, cu sediul în Elveția la Berna, și-a trimis reprezentanții săi în persoana fraților: Gianfranco Rossi, secretar general al Asociației Internaționale pentru apărarea libertăților religioase; Pierre Lanarès, redactorul revistei „Conștiință și Libertate”, fost secretar general al Asociației Internaționale pentru apărarea libertăților religioase și a soarei Louis Lanarès, soția fr. Pierre Lanarès.

Cuvîntul de deschidere a lucrărilor Adunării a fost rostit de Dr. Justin Moisescu, patri-

(continuare în pag. 14)

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
Domnului NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România
Mult stimat domnule președinte,

Intruți în Adunarea consacrată dezarmării și păcii, cu tema: „Pacea înseamnă astăzi viața planetei noastre”, desfășurată la București, în zilele de 16, 17 și 18 septembrie 1985, conducătorii și reprezentanții cultelor din Republica Socialistă România, avînd alături și reprezentanți ai unor biserici și organizații religioase internaționale, își exprimă deosebita prețuire pentru neobosită activitate pe care Domnia Voastră, mult stimat și iubite domnule președinte Nicolae Ceaușescu, o depuneți, de două decenii, în fruntea statului, cu dăruire și înflăcărare patriotică, pentru ridicarea continuă a țării pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație, pentru apărarea păcii și vieții pe pămînt, pentru dezarmare generală, și, în primul rînd dezarmare nucleară, pentru colaborare și înțelegere între oameni, între toate popoarele lumii.

Propunerile, inițiativele și acțiunile Domniei Voastre în problemele cardinale ale contemporaneității, consacrate păcii pe planeta noastră, vă conferă prestigiu, stimă și respect în întreaga lume. Popoarele iubitoare de pace, forțele progresiste de pretutindeni dau cea mai înaltă apreciere energiei și consecvenței cu care militați pentru lichidarea stărilor conflictuale și de încordare, pentru abolirea politicii de forță și dictat, pentru soluționarea tuturor litigiilor numai pe calea tratativilor, pentru eradicarea subdezvoltării și instaurarea unei noi ordini economice internaționale.

România înfățișează astăzi lumii chipul demn al unei țări libere și independente, care, afirmîndu-se tot mai mult ca luptătoare dîrză pentru marea cauză a păcii și progresului, a asigurării dreptului fundamental al tuturor oamenilor și popoarelor la existență pașnică, la viață, și-a redus cheltuielile militare în favoarea creșterii bugetelor destinate

dezvoltării economico-sociale a patriei, învățămîntului, științei și culturii.

Noua și strălucita Dumneavoastră inițiativă de pace, concretizată în Apelul pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste adresat partidelor și organizațiilor democratice, guvernelor, tuturor popoarelor din țările europene, din Statele Unite și Canada, exprimă încă odată, hotărîrea unanimă a întregului nostru popor de a conlucra cu toate statele și popoarele pentru oprirea cursei înarmărilor pe pămînt și prevenirea ei în spațiul cosmic, pentru instaurarea în întreaga lume a unui climat de încredere, securitate, colaborare și pace.

Animați de convingerea că înflăcăratele Dumneavoastră îndemnuri la rațiune și luciditate, chemarea pe care o adresați tuturor statelor și popoarelor de a se înfăptui dezarmarea și, în primul rînd, dezarmarea nucleară, constituie singura alternativă pentru salvarea păcii, călăuziți de învățăturile noastre religioase, noi, conducătorii și reprezentanții Cultelor din România, împreună cu distinși oaspeți de peste hotare, am adresat un stăruitor Apel către Organizația Națiunilor Unite, către bisericile și organizațiile religioase internaționale pentru a mobiliza forțele progresiste, toți oamenii iubitori de bine de pretutindeni la acțiune unită pentru oprirea cursei înarmărilor și înlăturarea primejdiei nucleare, pentru pace și înțelegere între oameni și popoare.

Intr-o impresionantă atmosferă de responsabilitate și solidaritate, manifestîndu-și profunda grațitudine pentru condițiile de deplină libertate religioasă, conducătorii și reprezentanții Cultelor din România, dînd glas voinței unanime a credincioșilor lor, în deplin consens cu toți fiii patriei, își reînnoiesc legămîntul ca, urmînd luminosul Dumneavoastră exemplu, să contribuie cu întreaga lor capacitate și dăruire la făurirea unei Româcii tot mai prospere, la statornicirea relațiilor de încredere, colaborare și respect reciproc între toate națiunile lumii, la triumful păcii, care înseamnă astăzi înșăși viața pe planeta noastră.

Adunarea Cultelor din România
pentru dezarmare și pace

București, 16—18 septembrie 1985

cele de a XI-a Sesiuni
a Adunării Generale Elective Ordinare a Uniunii de Conferințe
București, 27—29 septembrie 1985

(urmare din cop. 1)

soția și fr. G. Rossi, din partea Diviziunii Euro-Africa care au luat parte la Conferința pentru pace a Cultelor din România și au vizitat apoi țara și biserica noastră.

Întilnirea fraților pastori, ca colegi, a constituit o plăcută ocazie și o bucurie gustată din plin. Simbătă după-amiază, în cadrul unei adunări festive la comunitatea Labirint, au fost prezentate frinturi de istorie adventă, care împreună cu versurile spuse și corurile înălțate spre slava lui Dumnezeu, ne-au ajutat să consemnăm un nou Eben-Ezer. Fr. Victor Diaconescu, deși slăbit fizic, ne-a demonstrat că spiritul nu poate fi înfrânt de trecerea anilor. Fr. C. Alexe, M. Pirvan, Gh. Indricău, L. Cristescu și P. Danci, au reprezentat generații ce au scris, scriu și vor scrie paginile istoriei advente din țara noastră. La încheierea programului toți cei prezenți au putut spune cu recunoștință în glas: „Pină aici ne-a ajutat Dumnezeu“.

Simbătă seara, delegații au luat parte la o scurtă întilnire, ocazie cu care s-au prelucrat instrucțiunile privind desfășurarea Adunării Generale a Uniunii, delegații acomodându-se cu mecanismul acestor lucrări.

Duminică, 29 septembrie 1985, orele 8 toți delegații și invitații s-au întilnit în capela comunității Labirint pentru rugăciune. Lucrările ce aveau să urmeze trebuia să fie puse sub călăuzirea și dirijarea Duhului lui Dumnezeu. Delegații au cerut călăuzirea și conducerea Duhului Sfânt. „Hristos în voi nădejdea slavei“, motto-ul Adunării Generale a fost prezentat ca studiu și inspirație la rugăciune de către fr. D. Popa. Reținem următoarele gânduri ale inspirației divine :

„Pastorii noștri au nevoie de o transformare a caracterului... Hristos va lua chip în lăuntruul vostru... dacă adevărul cu puterea lui sfințitoare este adus în sanctuarul din lăuntru al sufletului.“ (T.M. 143).

„Dacă Hristos va fi în noi nădejdea slavei, vom merge atunci așa cum merge El ; vom imita atunci viața Lui de sacrificiu de Sine spre binecuvântarea celorlalți. Vom bea atunci paharul pe care l-a băut El și vom fi botezați atunci cu botezul cu care a fost botezat El. Vom spune atunci bun venit unei vieți de consacrare... și renunțare de sine pentru slava lui Dumnezeu.“ (2 T. 74).

„Dacă inima este transformată, acest lucru se va vedea în înfățișarea noastră... Cei care consideră aprobarea cerului mai de valoare decit orice, Hristos în ei nădejdea slavei va fi atunci sănătate pentru corp și tărie pentru suflet. (1 T. 566).

„Cind poporul lui Dumnezeu va fi una în spirit, atunci orice fariseism, orice îndreptățire de sine — care au fost păcatele națiunii iudaice — vor fi înlăturate din inimă. Atunci Hristos va lua chip în fiecare membru al corpului lui Hristos.“ (1. S.M. 386).

„Adevărata și puternica datorie a sufletului începe atunci cind Hristos ia chip în noi, devenind astfel nădejdea slavei. Dacă alegi calea pe care te conduce Dumnezeu, și mergi înainte acolo unde te cheamă vocea datoriei, atunci greutățile pe care Satana le-a făcut să apară uriașe înaintea ta, vor... dispărea.“ (2. S.M. 169).

La orele 9,15 se deschid lucrările Adunării Generale electivă a Uniunii de Conferințe A.Z.S. din Republica Socialistă România implorându-se prezența și călăuzirea Duhului

Sfint în toate lucrările ce urmau să aibă loc. După un scurt cuvint de bun venit adresat tuturor de către fr. D. Popa președintele în funcție al Uniunii, fr. Nicolae Popescu, secretarul în funcție al Uniunii dă citire scrisorii de convocare a celei de a XI-a Adunări Generale Elective a Uniunii. La apelul făcut, au răspuns prezent următorii delegați :

Pastori :

Bocăneanu Adrian, Stoica Dumitru, Faluvegy Dezideriu, Vasilescu Gabriel, Delicote Nicolae, Toma Gheorghe, Vasile Constantin, Strimbu Gheorghe, Soare Ioan, Pascu Năstase, Bălan Constantin, Cristescu Lucian, Enache Lucian, Moisan Petre, Sibianu Petre, Stoica Napoleon, Resteașan Gheorghe, Nösner Gottfried, Chețan Emil, Orban D. Ioan, Gyeresi Iosif, Buciuman Ioan, Dima Viorel, Dumitrașcu Dumitru, Colțuneac Vasile, Micu Samuel, Vrinceanu Aurel, Moldovan Aron, Rusu Gheorghe, Stoiu Ioan, Secui Petru.

CUPRINS

1. Lucrările Adunării Generale Elective Cop. 1
2. Mesajul Adunării Generale Elective adresat credincioșilor Cop. 2
3. A III-a Adunare a Cultelor din România 1
4. Din raportul președintelui Uniunii 6
5. Hotărâri 13
6. Apelul Adunării Cultelor . 15
7. In memoriam 20

Laici :

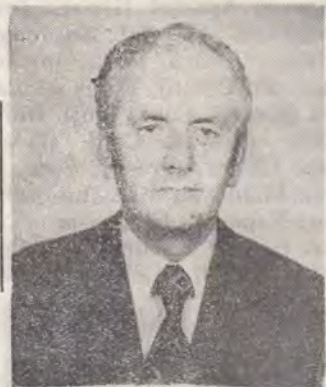
Roșu Ioan, Ene Paulin, Gițan Teofil, Lepădatu Florea, Indricău Gheorghe, Lăptucă Zorinel, Rîtivoiu Mihai, Mate Francisc, Stan Vasile, Bentea Lazăr, Szentagotay Lorand, Ciucă Mihai, Cazacu Ștefan, Bejan Dumitru, Schell Michael, Tulbure Tudor, Mara Ioan.

Delegați de drept :

Popa Dumitru, Popescu Nicolae, Dumitrescu Nelu, Chițu Marin, Toma Cornel, Ciucă Ioan, Timiș Alexandru, Bidiuc Ioan, Deac Gligor, Voinea Gabriel.

Delegați supleanți :

Mocanu Ioan, Burtescu Ilie, Radu Ioan, M'cu Paulin, Moldovan Vilhelm, Borbath Zoltan, Roșca Emanuel, Orban Adalbert, Dumitrescu Mihai,

Dumitrescu Nelu
secretar

Proian Ioan, Dorgo Iacob, Butnaru Dumitru, Zgonea Nicolae.

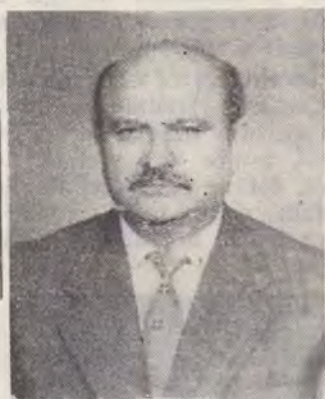
Din totalul delegaților au fost lipsă : Fr. Maur Traian consilier Conferința Sibiu cu sediu la Timișoara, fiind plecat din țară și fr. Delea Alexandru care între timp a ieșit la pensie. Cele două absențe se completează cu frații Borbath Zoltan, pastor Conferința Cluj în locul fr. Delea Alexandru și Orban Adalbert, pastor Conferința Sibiu în locul fr. Maur Traian. Adunarea votează în unanimitate aceste două completări.

Constatindu-se prezența delegaților, președintele în funcție al Uniunii declară deschise lucrările celei de a XI-a Adunări Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.S.

Se constituie Biroul Adunării Generale Elective având următoarea componență :

Președinte — Dumitru Popa;
secretar — Aurel Vrinceanu;
scrutatori : Adrian Bocăneanu și Ioan Buciuman.

După aceste lucrări, fr. Dumitru Popa prezintă raportul activității Comitetului Uniunii din perioada 1980—1985 (raportul se publică separat în paginile numărului de față al revistei noastre). Supus votului, raportul este primit în unanimitate.

Popa Dumitru
președinte

La orele 10,35 s-a trecut conform instrucțiunilor, la constituirea comitetului special compus din 13 persoane, având ca președinte pe pastorul Ciucă Ioan, președintele Conferinței București, care conform rînduieșilor a fost numit în această poziție de către Comitetul plin al Uniunii de Conferințe (procesul-verbal nr. 14, hot. nr. 2 din 1 aprilie 1985).

Delegații la Adunarea Generală constituiți în patru grupe pe Conferințe au propus și Adunarea Generală a votat în unanimitate următoarea componență a comitetului special : Faluvegy Dezideriu, Pascu Năstase, Indricău Gheorghe, Stoiu Ioan, Moldovan Aron, Mara Ioan, Buciuman Ioan, Colțuneac Vasile, Ciucă Mihai, Gyeresi Iosif, Resteașan Gheorghe și Stan Vasile.

La orele 11,20 comitetul special sub conducerea fratelui Ciucă Ioan se reface în camera de lucru. Restul delegaților au rămas în sală, unde sub

conducerea președintelui și a secretarului Adunării Generale, s-au prezentat studii despre Spiritul Profetiei în Biserica A. Z. S.

La orele 11,55, președintele comitetului special prezintă în fața Adunării Generale raportul lucrărilor sale și anume lista propunerilor privind numele celor ce vor alcătui comitetul de propuneri. După acordarea timpului de contestații (n-a fost nici o contestație) propunerile se votează în unanimitate. Iată componența comitetului de propuneri :

Timiș Alexandru, președinte; Ioan Ciucă vice-președinte; Gligor Deac, Ioan Bidiuc, Iosif Gyeresi, Gabriel Vasilescu, Paulin Ene, Ștefan Cazacu și Tudor Tulbure.

La 12,10 comitetul de propuneri votat de Adunarea Gene-

Popescu Nicolae
contabil șef

rală își începe activitatea cu rugăciuni stăruitoare ca bunul Dumnezeu să-i inspire și să-i conducă în lucrarea cea grea și plină de răspundere ce apasă pe umerii lor.

La orele 12,35 președintele comitetului de propuneri și secretarul comitetului aduc în fața Adunării Generale propunerea unanimă ca fr. Dumitru Popa să fie reales ca președinte al Uniunii pentru următorul termen statutar. Nefiind nici o contestație, se votează în unanimitate această propunere.

Fr. Timiș Alexandru, președintele Comitetului de Propuneri și fr. Rîtivoiu Mihai adresează câteva cuvinte președintelui reales al Uniunii, încredințându-l călăuzirii lui Dumnezeu, chemându-l să se supună

mai departe influenței Duhului lui Dumnezeu, ca în colaborare cu frații și membrii bisericii să facă totul pentru slava lui Dumnezeu și prosperitatea bisericii Sale.

În cuvîntul său, fr. Ritivoi Mihai, vorbind în numele frățietății advente din comunitățile noastre spunea :

Stimate și iubite frate președinte,

Vă rog să-mi permiteți ca în numele celor 18 membri laici, delegați la cea de a 11-a Adunare Generală Electivă a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, să vă adresez felicitări cordiale și frățești cu ocazia realegerii dvs. în slujba de președinte al acestei Uniuni.

Avem convingerea că Dumnezeu, prin votul acestei adunări v-a pus deoparte pentru această foarte importantă, dificilă, dar și plăcută răspundere de a păstori — împreună cu colaboratorii ce vor fi aleși în continuare — turma Sa din această țară, în următorii cinci ani.

Știm că va fi o lucrare care va solicita la maximum, întreaga dvs. ființă ; dar mai știm că Cerul întreg, care acordă toată atenția asupra Bi-

și la venire, de acum și pînă în veac". Ps. 121, 8.

Vă asigurăm că noi, membrii laici ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din această țară, vom stărui în rugăciune la tronul harului, pentru ca Domnul să vă binecuvinteze cu Darul Său cel mare — Duhul Sfînt — care va statornici în ființa dvs. darurile Sale, necesare unui conducător de Biserică : „neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea și blîndețea" 1 Tim. 6, 11.

Domnul să vă binecuvinteze și familia, care să vă fie un suport și ajutor în lucrarea dvs., și sănătatea întregii familii să sporească tot așa cum sporește și sufletul dvs.

„Încolo, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însușească."

Bocăneanu Adrian
consilier

În continuare, comitetul de propuneri împreună cu președintele Uniunii se retrag la orele 13,05 și lucrează în vederea prezentării de propuneri privind ceilalți slujbași ai Uniunii și ai organului de conducere al Uniunii.

La orele 16,30 se prezintă în Adunarea Generală propunerile privind lista noilor slujbași ai Uniunii de Conferințe și ai organului de conducere. După trecerea timpului de contestații, doi delegați făcînd unele aprecieri privind propunerile prezentate și o auto-contesta-

ție — comitetul de propuneri vine în Adunarea Generală și se votează în unanimitate următoarele propuneri :

Slujbași principali ai Uniunii :

Secretar

Nelu Dumitrescu

Contabil-șef

Nicolae Popescu

Consilieri :

- Bocăneanu Adrian
- Chelbegeanu Apostol
- Gyeresi Iosif
- Toma Cornel
- Vasilescu Gabriel

Organul de conducere al Uniunii (comitetul plin) :

Popa Dumitru — președinte; Dumitrescu Nelu — secretar; Popescu Nicolae, contabil-șef; membri : Toma Corneliu, Chelbegeanu Apostol, Gyeresi Iosif, Vasilescu Gabriel, Bocăneanu Adrian, Ciucă Ioan, (președ. Conf. București), Timiș Alexandru (președ. Conf. Cluj), Bidiuc Ioan, (președ. Conf. Bacău), Deac Gligor, (președ. Conf. Sibiu), Moldovan Wilhelm, pastor Cluj-Napoca), Niculescu Teodor, (pastor București — Popa Tatu), Schell Michael, (prezbiter

Gyeresi Iosif
consilier

ter Sibiu), Cazacu Ștefan, (prezbiter Bacău).

Din comitetul plin al Uniunii mai fac parte : directorul Seminarului, directorul Casei de Pensii și redactorul-șef al revistei Culturii, posturi neeligibile care vor fi ocupate prin numire de către noul comitet de conducere al Culturii.

Chelbegeanu Apostol
consilier

sericii Domnului de pe acest pămînt, vă va ajuta și vă va călăuzi, arătîndu-vă calea pe care să mergeți.

De aceea, odată cu asigurarea atașamentului nostru față de dvs. și noul comitet, ce va fi ales și față de cauza sfîntă a Evangheliei, dorim ca „Domnul să vă păzească la plecare

Se supun apoi Adunării Generale propunerile comitetului de hotărâri, hotărâri ce sînt votate în unanimitate. (Hotărârile se publică separat în paginile prezentului număr al revistei).

Se supune de asemenea votului Adunării Generale propunerea de acreditare a întregului personal cultic al Uniunii. În unanimitate, Adunarea votează acreditarea personalului cultic, după cum urmează :

Pastori ai Cultului Adventist de Ziua a Șaptea

Uniunea de Conferințe : Popa Dumitru, Popescu Nicolae, Dumitrescu Nelu, Toma Cornel, Chițu Marin, Coconcea Octavian.

Toma Cornel
consilier

Conferința București : Ciucă Ioan, Bocăneanu Adrian, Stoica Dumitru, Faluvegy Dezideriu, Delicote Nicolae, Vasilescu Gabriel, Pătrașcu Emilian, Bujor Ioan-Toma, Barbu Ion, Baston Ioan, Bălan Constantin, Bălan Nicolae, Băluțoiu Victor, Belu Ioan, Burtescu Gheorghe, Burtescu Ilie, Cojea Vasile, Crăciunescu Ion, Cristescu Lucian, Drăgan Ion, Enache Lucian, Enache Marin, Geantă Ion, Ghioaldă Leonida, Ghioaldă Pavel, Manea Liviu, Micu Paulin, Mocanu Ion, Mohanu Mihai, Moisan Petre, Niculescu Teodor, Pascu Năstase, Păun Corneliu, Peicu Virgil, Petre Nicolae, Petre Teofil, Radu Ion, Safciu Gheorghe, Sibianu Petre, Soare Ion, Sofronie Mișu, Stanciu Daniel, Stănculescu Dumitru, Strîmbu

Gheorghe, Tănase Nicolae, Toma Gheorghe, Vasile Constantin, Uba Marin, Uță Tudor, Zăbavă Ion.

Conferința Cluj : Timiș B. Alexandru, Stoica Napoleon, Resteaș Gheorghe, Chețan Emil, Nösner I. Gottfried, Orban Dengel Ioan, Blenessy Adalbert, Bogdan Dumitru, Boia Grigore, Borbath Zoltan, Cazan Petru, Galfi Lajos, Gyeresi Iosif, Kadar Gyöző, Kiss Ioan, Kovacs György, Moldovan Wilhelm, Niculescu Eduard, Orban Antal, Ősz Arpad, Popescu Constantin, Pușcaș Vasile, Roșca Dumitru, Roșca Viorel, Smarandache Ilie, Soó Karoly, Stan Teodor, Suciu Iosif, Szabo Victor, Szasz Albert, Szasz Ernest, Treitli Iacob, Vulvară Ioan, Zamfir Damian.

Conferința Bacău : Bidiuc Ioan, Buciuman Ion, Dima Viorel, Dumitrașcu Dumitru, Colțuneac Vasile, Bodnariuc Ioan, Ciorba Iosif, Dumitrescu Eugen, Geantă Daniel, Iacob Stelian, Istrate Vasile, Jureschi Vasile, Liga Iosafat, Micu Samuel, Mihalache Titu, Pirvan Ștefan, Roșca Emanuel, Stochici Dinu, Vrînceanu Aurel.

Conferința Sibiu : Deac Gligor, Moldovan Aron, Memete Pavel, Rusu Gheorghe, Maur Traian, Ban Ioan, Chelbegeanu Apostol, Constantinescu Corneliu, Aldea Traian, Engelhardt Adam, Faur Ștefan, Forray Lăzăr, Ghișoiu Mihai, Ionescu Ștefan, Jigău Dumitrie, Kestner Radu, Mocanu Gabriel, Niculescu Emilian, Orban Adalbert, Păcuraru Bazil, Penca Ilie, Secu Petru, Stoiu Ioan, Tajti Ioan, Varcuș Vasile.

Pastori asistenți

Ban Viorel, Baciu Mihai, Chiorescu Stelian, Constantinescu Edmond, Chirean Iosif, David Liviu, Ionică Aurel, Modoran Gheorghe, Morhan Dumitru, Mitran Costel, Niță Pavel, Olteanu Liviu, Petearu Vasile, Pătrăncuș Ioan, Pirvan Titi, Pohrib Tache, Roșca Benjamin, Supter Daniel, Szallos Zoltan, Voicu Cristian, Varadi Iuliu.

Adunarea Generală votează în unanimitate mesajul celei de a XI-a Adunări Generale Elective a Uniunii, adresat cre-

dincioșilor, comitetelor comunităților și pastorilor Bisericii A. Z. S. din Republica Socialistă România (mesajul se publică separat).

Adunarea Generală votează trimiterea unei telegramme de mulțumire Excelenței Sale Domnului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România.

La orele 17,20 lucrările Adunării Generale Elective a Uniunii s-au încheiat, nu mai înainte ca fr. Dumitru Popa să adreseze tuturor celor prezenți un cuvînt de mulțumire pentru activitatea depusă, un cuvînt de îndemn pentru activitatea viitoare a tuturor, declarînd încheiate lucrările celei de a XI-a Sesiuni a Adunării Generale Elective a Uniunii.

Vasilescu Gabriel
consilier

Se poate spune că și de data aceasta, atmosfera plăcută, sârbătorească și de responsabilitate ce s-a manifestat la lucrările electivale ale Conferințelor s-a continuat și s-a manifestat plenar cu această ocazie a Adunării Generale Elective a Uniunii.

Atmosfera plăcută și sârbătorească a celei de a XI-a Adunări Generale Elective a Uniunii a intrat de acum în istoria Cultului nostru dar cei aleși, împreună cu toți pastorii și membrii din minunatele noastre comunități au de scris pagini de aleasă istorie adventă. De aceea să ne prindem puternic de făgăduința Celui Atotputernic care spunea : „Voi merge Eu însumi cu tine” (Ex. 33, 14).

Comitetul Uniunii

DIN RAPORTUL PREȘEDINTELUI UNIUNII

la cea de a XI-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.Ș. din Republica Socialistă România

**Stimați frați delegați și invitați,
Iubiți oaspeți,**

Înțeleptul Vechiului Testament, înfățișează în cartea sa „Eclesiastul“, un puternic adevăr atunci când glăsuiește :

„Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de supt ceruri își are ceasul lui“ (Ecl. 3, 2).

Sintem prezenți aici în acest cadru și în această componență datorită faptului că timpul pentru care Adunarea Generală Electivă a Uniunii de Conferințe din 20 iulie 1980 ne-a încredințat mandatul, s-a împlinit. Pentru acest motiv, în îndeplinirea prevederilor articolelor 53/a, 58 și 59 din Statutul de Organizare și Funcționare a Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea din Republica Socialistă România și a hotărârii comitetului plin al Uniunii nr. 6, din procesul verbal nr. 23 din 14 iunie 1985, am fost convocați în cea de a XI-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe din patria noastră, pentru a ne exercita mandatele ce ne-au fost încredințate de biserică, prin organizația ei.

Îmi face o deosebită plăcere ca în numele fraților cu care pînă acum câteva minute am format comitetul Uniunii ales cu cinci ani în urmă și care am depus în zilele dv. mandatele noastre, și al meu personal, să vă adresez tuturor un călduros și frățesc „Bun Venit“ la acest eveniment important din viața bisericii noastre.

Gîndul recunoștinței noastre se îndreaptă spre Dumnezeu pentru sprijinul Său, pentru ocrotirea și binecuvîntarea călăuzirii Sale, dar sintem recunoscători și Înalțelor autorități de Stat ale patriei noastre pentru libertatea de care ne-am bucurat și ne bucurăm în țara noastră. Pentru că ne desfășurăm viața și activitatea noastră cultică în deplină libertate și în conformitate cu doctrina și organizația Bisericii noastre.

Aș dori să salutăm cu tot respectul și cu toată dragostea pe invitații noștri, pastori și pastori pensionari. Am considerat că la asemenea evenimente cu implicații profunde în viața bisericii noastre ce și cei care au purtat poverile lucrării, frații noștri pensionari, să fie cu noi. Domnul Dumnezeu să-i binecuvînteze și să le lungască zilele vieții spre binele și binecu-

vîntarea comunităților bisericii noastre și a familiilor lor.

Sintem aici astăzi, slujitori ai lui Dumnezeu, delegați și invitați pentru a înălța un nou EBENZER. Sintem aici pentru a consemna faptul că pînă aici ne-a ajutat Dumnezeu. Sintem aici pentru a înălța paharul izbăvirilor și împreună cu psalmistul să spunem: „Lăudați pe Domnul, căci Domnul este bun și îndurarea Lui ține în veac“ (Ps. 135, 3 ; 131, 1).

**Stimați frați delegați și invitați,
Onorați oaspeți,**

Au trecut cinci ani de la ultimele lucrări electivale ale Uniunii, timp în care Biserica Adventistilor de Ziua a Șaptea din țara noastră și pastorii ei, împreună cu comitele comunităților și-au desfășurat viața și activitatea lor în deplină libertate. Ușile tuturor caselor de rugăciune au fost larg deschise și activitatea religioasă s-a desfășurat în mod nestingherit în conformitate cu doctrina și organizația bisericii.

În tot acest timp ne-am bucurat de liniște și pace în țara noastră și nu ne-a lipsit nimănui „piinea cea de toate zilele“. În acest timp țara noastră a continuat să pășească mai departe pe drumul dezvoltării ei, marcînd realizări unice în milenara ei existență; noi realizări pe verticalele industrializării economiei noastre, și noi drumuri fără pulbere pe orizontalele de argint ale apelor noastre în drumul lor spre marea cea mare.

În acest timp România și președintele ei s-au inseris și mai mult în memoria și istoria omenirii ca heraldi ai păcii răscolind conștiințele tuturor în fața pericolului ce amenință omenirea și anume, a unui holocaust nuclear. „Pînă nu va cădea prima bombă atomică... pînă nu va fi prea tîrziu“ sunau cuvintele pline de gravitate și avertizare adresate lumii întregii în mod deosebit conducătorilor marilor puteri, de către președintele Ceaușescu, „să lăsăm ca rațiunea să-și spună cuvîntul de pace și bună învoire între toți oamenii“. „Astăzi“, se spunea la recenta Conferință de Pace a Cultelor din România, „pacea înseamnă însăși viața planetei noastre“.

De aceea sintem recunoscători lui Dumnezeu și autorităților noastre de stat pentru că au făcut din acest deziderat o nobilă și activă preocupare, chemînd la luciditate și acțiune pe toți camenii de bine. Omenirea are nevoie de pace. Să rugăm pe Domnul Dumnezeu ca pacea să rămînă la ea acasă în inimile și în lumea noastră.

Pentru acest motiv din considerente de filiație românească, noi credincioși, pastorii și conducerea Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea, la toate nivelele ei, considerăm că este de datoria noastră a susține cu tărie orice eforturi ce se fac pentru binele și pacea omenirii. Nădejdea adventă nu se poate realiza într-un vid. Sperața adventă trebuie să se manifeste într-o profundă preocupare de binele, fericirea și pacea oricărei ființe umane.

Adventiștii de Ziua a Șaptea, de la tribuna celui de al 54-lea Congres Mondial ținut anul acesta la New Orleans, în declarația cu privire la pace, cheamă toate națiunile pămîntului să transforme săbiile lor în fiare de plug și sulitele lor în cosoare (Is. 21, 4), în unelte ale păcii, ale muncii creatoare, ale belșugului, în unelte susținătoare ale vieții.

Aș dori să reamintesc aici că în perioada mandatului încheiat astăzi, conducerea Uniunii noastre, în numele dv. al tuturor și al principilor ce ne călăuzesc, am înțeles că este de datoria noastră să răspundem cu loialitatea și ascultarea noastră, cu munca noastră nepreocupată pentru edificarea a tot ceea ce se vede astăzi pe orizontalele și verticalele patriei noastre, și considerăm că această poziție a noastră trebuie să constituie mai departe drumul pe care trebuie să mergem. Am înțeles și înțelegem să fim loiali patriei noastre, așa cum ne-am legat și ne legăm să fim credincioși față de organizația și doctrina bisericii noastre.

Cu ocazia Adunărilor Generale Elective din 1975 și 1980, aminteam

ca un deziderat necesar promovarea „unui spirit bun de colaborare și armonie” bineștiind că „armonia și unitatea în biserică, constituie recomandarea, scrisorile noastre de acreditare pe care le putem prezenta lumii”. Și putem spune că Domnul Dumnezeu ne-a ajutat la aceasta. Este meritul dv., al pastorilor, al comitetelor conferințelor și al comitetelor comunităților, că ați înțeles că Duhul lui Dumnezeu nu poate fi prezent, că Evanghelia nu se poate vesti în toată puterea ei, decît într-un spirit care să nu fie decît o reflectare a spiritului Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos.

cînd tot ceea ce a putut ca să aducem lui Dumnezeu o slujbă neimpărtîită. Păstrîndu-ne identitatea, am pus la schimbător ceea ce ne-a dat Cel Atotputernic pentru slava Lui și pentru binele și prosperitatea bisericii. Din nefericire nu ne putem prezenta în acest moment al socotelilor cu tot efectivul complet, așa cum a fost el votat de Adunarea Generală a Uniunii în 1980.

Din comitetul Uniunii de atunci, patru persoane ne-au părăsit, cel mai dureros lucru fiind încetarea din viață a fratelui Constantinescu Alexandru, consilier al Uniunii. Acest fapt a constituit un serios

a alegerii lor în vreo funcție, indiferent care ar fi ea. Este o mare pagubă și am convingerea că este și o vină înaintea Cerului ca pentru motive ce nu vrem să le definim, să acceptăm încrederea fraților și a bisericii, numai pentru a-i părăsi după un oarecare timp. Biserica are nevoie de forțele tuturor și așa puține și slabe, pentru a ne putea împlini bine slujba.

Ca unii ce ne numărăm cu grijă anii pribegiei noastre, demonstrîndu-se astfel că sîntem trecători, trebuie să consemnăm aici că de la 20 iulie 1980 și pînă în prezent au adormit în Domnul un număr de 17 slujitori ai lui Dumnezeu.

Aspect din timpul serviciului divin din Sabat

Dar spiritul acesta al armoniei și unității nu este un bun pe care îl obții odată pentru totdeauna. Acesta este un spirit ce trebuie cultivat mereu și mereu. Acest spirit este rezultatul direct al unei vieți spirituale profunde. De aceea consider că avem încă nevoie să cizelăm pînă la finețe această calitate creștină — componentă a caracterului nostru de slujitori ai lui Dumnezeu.

Raportul de față nu are menirea a vă prezenta realizările celor cinci ani ce au trecut, ci mai degrabă este împlinirea cuvîntului care spune: „Dă-ți socoteala de isprăvnicia ta” (Luca 6, 2). Este de datoria noastră să dăm socoteală de modul în care ne-am împlinit răspunderea chemării noastre.

În primul rînd trebuie să notez aici că în toți acești ani comitetul Uniunii a stat la datoria lui, fă-

handicap în activitatea comitetului Uniunii. Au fost necesare eforturi și mai susținute din partea celor care au rămas, pentru împlinirea datoriei și sintem recunoscători lui Dumnezeu pentru sprijinul Său și pentru puterea de a duce la bun sfîrșit sarcina ce ne-a fost încredințată.

Se desprinde de aici o lecție pe care trebuie s-o învățăm cu toții. În orele ce urmează, comitetul de propuneri pe care îl veți alege dv., va supune acestui for bisericesc de decizie numele celor care să fie investiți cu autoritate bisericească pentru următorii cinci ani. Îmi fac o datorie de conștiință a spune acum ca nimeni dintre cei prezenți aici care — în afară de situații de forță majoră — se gîndesc să se pensioneze sau le-a înmugurit în minte gîndul plecării... să nu accepte eventuala propunere

Cu cinci ani în urmă aceștia erau aici, în acest loc, cu noi. Au luat parte activă la lucrări, ne-am bucurat și ne-am rugat împreună. Acum... oboșiți de povara anilor și a suferinței, s-au retras și au fost așezați în paturile lor de pulbere. Ei se odihnesc... căci faptele lor, viața lor de slujire, îi urmează. Ei au închis ochii în nădejdea soliei pe care au crezut-o și au predicat-o și așteaptă acum clipa cînd trîmbița învierii îi va scula la viață. Așteptarea aceasta pentru ei este o clipă, după care se vor scula la moștenirea veșnică împărăției Ceresti. Îngerii cerului au notat și străjuiesc mormintele celor ce au fost slujitorii lui Dumnezeu și anume: 1) Bădescu Dumitru — 1983; 2) Chiorescu Costache — 1984; 3) Constantinescu Alexandru — 1984; 4) Czedula Ștefan — 1984; 5) Dărvăzan Gheorghe —

Aspecte din timpul lucrării Comitetului Special

1984; 6) Deleanu Petrică — 1983; 7) Dobre Toma — 1981; 8) Fodor Ioan — 1984; 9) Gișman Nicolae — 1983; 10) Ghiorghisor Ilie — 1981; 11) Iordănescu Ghiță — 1983; 12) Moroșan Pavel — 1983; 13) Popa Gheorghe — 1981; 14) Sajtos Iosif — 1983; 15) Tolici Constantin — 1984; 16) Vișinică Marin — 1984; 17) Zamfir Vasile — 1981.

La aceștia adăugăm și pe următoarele soții de pastori: Bastoreală Hela, Bujor Aneta, Caraivan Dumitru, Dumitrescu Ema, Iorga Maria, Marjinescu Floarea, Roșea Dina și Vlad Maria, cum și pe cei mai bine de 4500 de frați și surori din comunitățile noastre, pentru a ne da seama că moartea, acest nemilos vrăjmas al vieții, lovește fără milă îndolindu-ne inimile, făcându-ne însă mai puternic anorați în Cuvîntul făgăduinței divine: „Ferice de acum incolo de morții care mor în Domnul” (Apoc. 14, 13). Aceasta ne face să înălțăm cu toții ruga smerită a inimilor noastre spunind cu încredere: „O, de aș muri de moartea celor neprihăniți, și sfârșitul meu să fie ca al lor!” (Num. 23, 10).

Ca semn de prețuire a activității lor și ca un omagiu adus de noi cei vii propun să ne ridicăm și să păstrăm un moment de reculegere în amintirea lor.

PERSONALUL CULTULUI

La data de 1 sept. 1985, personalul Uniunii de Conferințe A.Z.S. însuma 176 de persoane.

În acest interval din personalul activ al Cultului am pierdut prin moarte un număr de trei pastori. În aceeași perioadă de timp s-au pensionat 32 de angajați ai Cultului și au plecat prin transfer sau demisie 14 persoane.

Deci în perioada anilor 1980 — 1985, efectivul angajaților Cultului s-a diminuat cu 49 persoane. În aceeași perioadă au fost angajați în Cult absolvenții Seminarului, promoția 1982, la care se vor adăuga și absolvenții promoției 1985.

CURSUL DE ÎNDRUMARE CU PASTORII; BRAȘOV 1984

Pastorul este chemat să se îngrijească de viața spirituală a comunităților ce le păstorește. Să se identifice cu nevoile lor, să se cheltuiască pentru cei pe care Cerul i-a prețuit atât de mult încît a dat pentru ei tot cerul în persoana Fiului lui Dumnezeu.

Dar pastorul are și el nevoie a fi păstorit. În marea Sa grijă față de ucenicii Săi, Domnul Hristos le-a spus la un moment dat: „Veniți la o parte și... vă odihniți” ... învățînd.

Întîlnirile cu pastorii și angajații Cultului s-au dovedit a fi nespus de utile. De aceea în 1984 în frumosul oraș de la poalele Timpei, la Brașov, s-au desfășurat între 26 august și 2 septembrie, lucrările întîlnirii cu pastorii și angajații Cultului Creștin A. Z. S. din țara noastră. Întîlnirea a fost deosebit de agreabilă și utilă.

Tematica acestei întîlniri avînd un evantai atît de larg, a avut darul să cristalizeze multe probleme în schema gîndirii noastre teologice, organizatorice sau sociale.

În această întîlnire s-a pus în mod deosebit accentul pe probleme privind viața și activitatea pastorului: pastorul ca exemplu; pastorul și răspunderea sa socială; pastorul ca administrator; pastorul și programul său; pastorul și predica lui; pastorul — responsabilitatea lui privind slujirea și respectarea doctrinei și organizației Bisericii. Relația sa cu comitetul și credincioșii; pastorul și obligativitatea lui de a cunoaște și respecta legile în vigoare privind viața și activitatea cultelor. De asemenea s-a dezbătut mult problema revelației și inspirației; Spiritul Profetic și Biblia, cum și unele probleme legate de divorț și recăsătorire.

Poate că un citat din materialul prezentat ar putea constitui un gînd ce-nu stăruie în minte ca fiind cheia rezolvării eficientei chemării noastre, la care este bine să medităm:

„Îndeptățirea prin credință înseamnă mai mult decît numai iertarea păcatelor, ea este biruînța asupra păcatelor. Este deci o viață de biruînță trăită cu și în Isus Hristos, El, neprihănirea noastră”.

Ceea ce se impune însă este ca problemele abordate în aceste întîlniri să nu rămînă în mape și amintire ci să fie puse în practică. Ele trebuie să ne modeleze cunoașterea și să ne ușureze

reze practica, iar uneori să ne ilumineze conceptele pentru a reflecta cum se cuvine lumina desăvârșită a Cerului.

CONFERINTELE PASTORALE

Și în cei cinci ani care au trecut, au continuat întâlnirile noastre trimestriale cu pastorii și prezbiterii comunităților noastre, pe Conferințe.

Patru ocazii pe an de a fi împreună dezbătând și studiind problemele organizatorice, sociale și doctrinale, sint ocazii de conținut și binecuvântare. Tematica destul de cuprinzătoare și discuțiile purtate, prospețimea practică a contribuției scumpilor noștri frați prezbiteri, fac ca aceste întâlniri să fie utile și necesare. Dialogul acestor pastori-prezbiteri, evidențiază mai bine faptul că sintem împreună angajați în viața bisericii.

Vorbind adesea cu factori de răspundere ai bisericilor adventiste de peste hotare, aceștia au apreciat foarte mult aceste întâlniri pe care le avem cu pastorii și prezbiterii, experiență unică, necesară, și care are menirea a fi un sprijin în activitatea noastră.

Un lucru însă pe care l-am mai amintit, și care ar trebui să-l rezolve noua conducere a Uniunii, ar fi acela ca materialul subiectelor Conferințelor pastorale să fie date din timp participanților, pentru ca discuțiile să fie mai fructuoase și problemele abordate să fie mai bine reținute. Este adevărat că aceasta implică cheltuieli și muncă în plus, dar ea va fi răsplătită.

Cu timpul, participanții vor avea un material de referință pe care să-l studieze mai profund și de care să se servească în activitatea lor.

Atunci consider că lucrările vor avea o notă mult mai profundă. Discuțiile și contribuțiile vor fi mult mai angajante căci vor exprima rodul unor studii mai temeinice și rezultatele vor fi mult mai prețioase. Am convingerea că și cei care mai privesc încă cu „îngăduință“ aceste întâlniri, sau cei care nu consideră de bine să ia parte la ele (unii prezbiteri), vor găsi că aceste conferințe sint un aport considerabil la viața și activitatea noastră în cadrul bisericii ai căror slujitori și slujbași sintem.

EDUCAȚIA RELIGIOASĂ A CREDINCIOȘILOR

Stimați frați delegați și pastori participanți la aceste lucrări :

Una din condițiile prezenței divine în lucrarea slujitorilor Săi, care este în același timp și o poruncă divină, este aceea subliniată de Mîntuitorul în persoană — cînd spunea : „Duceți-vă și faceți ucenici... botezîndu-i și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit“ (Mat. 21, 19—20).

„Și învățați-i“. De fapt tot ceea ce are loc în serviciile divine din casele noastre de rugăciune, are ca scop educația religioasă a credincioșilor noștri. Construim case de rugăciune cu scopul ca în ele să putem învăța și prezenta Cuvîntul Învățăturii divine. Se pare că de

acest lucru ne ocupăm mai puțin. În ce măsură acest deziderat este urmărit în activitatea noastră ca pastori? Școala de Sabat are un rol de seamă în educația noastră religioasă. În ce măsură ne interesăm noi de ea? În multe comunități Școala de Sabat nu-și îndeplinește menirea ei. Ar trebui ca pastorul să fie motorul acestei instituții din cadrul Cultului. Avem în comunitățile noastre copii, tineri, oameni maturi și bătrîni. De diferite capacități intelectuale și cu o educație diferențiată, dar și unii și alții au nevoie să fie hrăniți cu aceeași hrană spirituală. Au nevoie de aceeași învățătură. Pastorul trebuie să-și ia timp ca să se pregătească și să se ocupe de această parte importantă a chemării sale. Studiile Biblice pregătite special pentru studierea Sfințelor Scripturi în Școala de Sabat ar trebui să fie folosite bine, aprofundate și prezentate de așa manieră ca toți să poată fi hrăniți și educați din punct de vedere spiritual. Comitetul Uniunii, comitetele Conferințelor, împreună cu toți pastorii au datoria de a face totul ca credincioșii noștri să primească o bună educație religioasă, și atunci vom constata că multe din problemele ce le avem prin comunitățile noastre vor dispărea căci spunea Domnul Hristos :

„Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi...“ și de asemenea : „Sfințește-i prin Adevărul Tău, Cuvîntul Tău este Adevărul“ (Ioan 8, 32 ; Ioan 17, 17).

Aspect din timpul raportului Comitetului de Propuneri

Aspect din sală în timpul votării

Aceasta este chemarea și datoria noastră, iar asigurarea ne este dată: „Și iată că Eu sint cu voi în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului“ (Mat. 28, 20).

CASELE DE RUGĂCIUNE

a) Achiziții

Ca întotdeauna problema patrimoniului bisericii a constituit o problemă prioritară pentru conducerea Cultului. Locul de închinare este oglinda sufletului, el exprimă lăuntru nostru și considerația noastră față de Dumnezeu. De aceea preocuparea pentru amenajarea lor face parte din religia noastră.

În primul rînd una din problemele permanente pe agenda Conferințelor și a Uniunii a fost și rămîne problema caselor de rugăciune. Datorită unor experiențe din trecut, s-a hotărît ca pe cit este posibil să fim proprietarii caselor de rugăciune.

Așa cum aminteam și în 1980, această problemă cere un efort financiar mare, de aceea nu se poate rezolva decît eșalonat în timp. Revine noului comitet al Uniunii obligativitatea de a continua această preocupare în ordinea priorităților.

b) Reparații

Lucrările de reparații intră în preocuparea permanentă a comitetelor comunităților și conferințelor. În bugetele acestora se prevăd an de an asemenea lucrări. Astfel în perioada 1980—1985 s-au

efectuat lucrări de amenajări și reparații la un număr de 227 case de rugăciune. Achizițiile, reparațiile și amenajările au cerut importante investiții. Ele însă au cerut deopotrivă credincioșie, eforturi și sprijinul frățietății din comunitățile noastre care au finanțat și au ridicat cu palmele și sudoarea frunții lor aceste edificii. Lor și pastorilor care au muncit cîot la eot cu ei, le adresăm mulțumirea și recunoștința noastră, rugînd pe Domnul Dumnezeu să le răsplătească înzecit.

Dar toate acestea mai spun ceva. Oricine știe că zidirea unei case nu este o lucrare simplă. Aceasta ne spune că în acest timp liniștea și pacea au domnit în țara noastră, ceea ce ne-a permis să putem lucra. Aceasta vorbește despre buna colaborare a fraților noștri cu autoritățile locale, de prezența noastră la sprijinirea nevoilor locale, și aceasta ne mai vorbește despre libertatea de care ne bucurăm în patria noastră.

Cu ocazia Sesiunii Conferinței Generale de la New Orleans nu odată delegația Uniunii noastre a fost sollicitată cu o serie de întrebări din partea unor organizații ne-adventiste cu privire la libertatea religioasă din România.

Aceste case de rugăciune reparate și amenajate, cit și viața religioasă din cuprinsul lor, vorbesc despre acest lucru fără să mai fie nevoie să mai adăugăm noi ceva.

Concluzia ce se desprinde de aici este categorică. Nici un leu nu trebuie cheltuit pentru lucrări ce nu se armonizează cu simplitatea și

nevoile lucrării. Nimeni nu trebuie să plănuiască sau să aprobe lucrări care nu se încadrează în aceste prescripții sfinte. Cred că este de datoria comitetelor Conferințelor și a comitetului Uniunii, a celor ce poartă răspunderea, ca orice cheltulală să se facă cu multă chibzuință. Nerespectarea acestor principii ne-au pus uneori în conflict cu legile în vigoare. Și acesta este un aspect ce trebuie pus în atenția noastră. Chemarea noastră este de a vesti Evanghelia nu numai prin lucrarea noastră ci și prin purtarea noastră.

Aducem mulțumiri frățietății noastre, marelui și scumpului anonim pentru credincioșia și spiritul de jertfire de sine de care a dat dovadă și mulțumim autorităților pentru înțelegerea de care ne-am bucurat, dovadă de netăgăduit a libertăților și posibilităților ce le avem de a ne desfășura viața noastră religioasă în condiții optime și în conformitate cu nevoile și cerințele contemporane.

COMUNITĂȚI ÎNFIINȚATE

În raportul prezentat la cea de a X-a sesiune ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii din 1980 aminteam că problema înființării unor noi comunități constituie o problemă obiectivă, prioritară pe agenda de lucru a Conferințelor și Uniunii. Tot atunci aminteam și subliniez acum că în rezolvarea lor nu trebuie folosite alte căi decît acelea ale înțelegerii și colaborării între Cult și Autoritățile de stat.

Acest lucru l-am făcut în acest mandat, în mod deosebit pentru unele dintre cele mai prioritare probleme.

Consemnăm aici înființarea comunității Oena Mureș — jud. Alba, Remeteji, jud. Maramureș și Slobozia, jud. Ialomița.

ÎNTĂRIRI DE PASTORI, PREZBITERI ȘI DIACONI

Din cele amintite până acum, reiese cu pregnanță faptul că în prezent problema noilor cadre este o problemă stringentă. În pastorație și administrație se impune găsirea de soluții viabile și legale pentru ca viața bisericii să se desfășoare în mod normal. Trebuie reanalizată situația districtelor. Sint pastori care deservește 5—6 comunități, ceea ce face ca comunitățile să nu fie bine deservite, și deci se impune ca să se facă planuri pentru o cit mai echitabilă împărțire a districtelor, pentru o cit mai bună deservire a nevoilor spirituale ale frățietății noastre.

Tot în acest context trebuie să înscrim preocuparea de a avea tinere cadre pastorale care să facă față nevoilor din comunitățile noastre. De aceea și în perioada care a trecut s-a continuat lucrarea de întărire prin binecuvîntare a unor noi pastori. Conform rînduicilor și a sfaturilor Spiritului Profetic, s-a pus accentul pe o mai bună pregătire a noilor pastori. Aceasta a cerut ca și examinarea acestora să nu fie o formă ce trebuie împlinită, ci o lucrare serioasă, solemnă și plină de responsabilitate. Este de datoria celor chemați de Dumnezeu la această lucrare, să facă totul pentru ca cei ce se consacră slujirii lui Dumnezeu și aproapelui, să facă acest lucru avînd conștiința chemării și a necesității unei bune și temeinice pregătiri.

Cu privire la examinarea candidaților pentru întărire prin binecuvîntare, statul Spiritului Profetic este foarte clar:

„Punerea deoparte a slujitorilor lui Dumnezeu pentru lucrare trebuie să fie privită ca una dintre cele mai vitale probleme ale bisericii. Creșterea spirituală a bisericii lui Dumnezeu, dezvoltarea în copii lui Dumnezeu a virtuților Domnului Hristos, ca și relațiile lor unul cu altul ca membri ai corpului lui Hristos, sînt toate strîns legate și depînd în mare măsură de spiritualitatea, eficiența și consacrarea aceluia ce sînt chemați a sluji în locul Domnului Hristos și pentru El.

„S-a făcut prea puțin în ceea ce privește examinarea slujitorilor lui Dumnezeu, candidații pentru întărire prin binecuvîntare. Și tocmai pentru acest motiv, comunitățile au adesea bărbați neconvertiți și ineficienți... Singura cale în care putem corecta acest rău larg răspîndit, este de a examina foarte serios pe fiecare candidat a deveni

un învățător al Cuvîntului“ (G. W. 438).

Trebuie să reținem că potrivit cu uzanța specifică bisericii noastre, toți angajații Cultului în pastorație (posturi clericale) sau administrație, trebuie să fie absolvenți ai Seminarului și să aibă o calitate clericală fiind întăriți prin binecuvîntare (hirotoneire) ca pastori ai bisericii Adventiștilor de Ziua a Șaptea.

În consecință în perioada 1980—1985 au fost întăriți prin binecuvîntare un număr de 28 noi pastori.

Spre deosebire de practica bisericilor din alte părți, în Uniunea A. Z. S. din România, tinerilor li se acordă încredere, fiind întăriți prin binecuvîntare după 4—5 ani de la angajare, dacă dau dovadă de chemare și lucrează în spiritul cel bun al Evangheliei. Prin activitatea și rolul lor în viața bisericii, ei trebuie să fie pe deplin întemeiați în adevăr, să fie conștienți de răspunderea ce le incumbă calitatea lor de slujitori ai lui Dumnezeu și a aproapelui și să fie gata de sacrificiu. Avem nevoie de pastori care să-și cunoască menirea. La acest capitol am o povară pe care trebuie s-o împărțesc cu dv. Mă gîndesc adesea la pionierii noștri, la bătrîni și părinții noștri spirituali. Cîțiva dintre ei mai sînt cu noi și constituie o binecuvîntare. Domnul să le păstreze sănătatea și viața în mijlocul familiei și bisericii Sale.

În numele comitetului Uniunii al cărui mandat a expirat, ne facem o datorie de conștiință a atrage atenția celor care vor să fie pastori să se consacre pe deplin slujirii lui Dumnezeu și aproapelui. Cine este conștient de chemarea lui să facă totul să și-o onoreze aici în acest binecuvîntat pămînt românesc.

S-a făcut afirmația că dacă unii dintre cei care au plecat ar fi fost promovați în funcții de conducere, n-ar fi plecat. Dumnezeu este Acela care cunoaște temeiurile acțiunilor noastre. Dar astăzi această Adunare Electivă are posibilitatea să facă tot ceea ce consideră că este spre binele și prosperitatea bisericii. Dumnezeu și Biserica aceasta au nevoie de o slujire neîmpărțită și trebuie să le-o dăm. Comitetul nou care va fi ales trebuie să lucreze energie pentru ca comunitățile acestea minunate să aibă pastori consacrați, gata de a face totul pentru Dumnezeu și frații lor. Cine este pentru Dumnezeu să treacă de partea Lui, cine își drămăște interesele, să rămînă cu ele. Deși este un loc de adăpost, biserica nu este un azil; deși datoria noastră este de a simți cu aproapele, biserica nu este o societate de binefacere. Ea are o solie de vestit și aceasta cere totul de la noi. Mă rog Cerului ca eu și dv. să facem totul pentru Dumnezeu și biserica Sa, pentru a ne bucura de binecuvîntarea servului credincios.

LUCRAREA DE PUBLICAȚII

Editura „Curierul Adventist“ și redacția Cultului nostru a continuat activitatea ei și în perioada 1980—1985. În mapele dv. ați găsit lucrarea „Organizația în Biserica A. Z. S.“, o lucrare care va fi de un real folos pastorilor și comitetelor comunităților. Veți primi înainte de plecare și dispozițiile de predee pentru uzul prezbitierilor noștri. La acestea se mai adaugă cărțile: „Hristos Lumina Lumii“, „Tragedia Veacurilor“, „Parabolele Domnului“, „Pagini de Istorie Adventină“ vol. II, „Manualul de Doctrine Biblice“ și „Biserica A. Z. S. din România“, toate acestea publicate după Adunarea Generală din 1980. Anul trecut am publicat materialul pentru întîlnirea pastorilor de la Brașov și avem în lucru volumul „Epistola către Evrei“.

Anul acesta vor apare de asemenea „Studiile Biblice“.

La toate acestea se adaugă revista noastră din care primele trei numere sînt tipărite, al patrulea este în lucru și sperăm că și celelalte două numere vor putea fi tipărite la timp.

Sîntem recunoscători lui Dumnezeu pentru tot ceea ce s-a realizat și mulțumim tuturor aceluia care ne-au sprijinit. Mulțumesc comitetului de redacție și fratelui Coconcea pentru munca depusă, ce solicită abnegația, pricepera și dragostea pentru cuvîntul tipărit.

Îmi place să cred că noul comitet al Uniunii va acorda și mai departe un sprijin neprecupețit activității noastre editoriale. Este de datoria noastră a tuturor să sprijinim această activitate. Este nevoie de condeie tinere și avem nevoie de cele cu experiență. Domnul Dumnezeu să binecuvînteze această deosebit de prețioasă activitate a editurii și redacției bisericii noastre.

SEMINARUL TEOLOGIC

De mai bine de 65 de ani, Seminarul Teologic al bisericii noastre își îndeplinește menirea pentru care a fost creat. Generații după generații de tineri au poposit în clasele celor patru ani de studii, pregătindu-se pentru a sluji semenilor lor. Toți cei ce sîntem aici, tineri sau mai în vîrstă, ne-am făcut pregătirea noastră în acest seminar, fie că a funcționat la Tîrnăveni, Brașov sau București.

Și în prezent el își aduce contribuția la pregătirea schimbului de astăzi și de mîine al slujitorilor acestei biserici.

Paralel cu pregătirea cadrelor, ne-am preocupat și cu specializarea corpului profesional. În prezent este nevoie ca pastorii noștri să aibă o pregătire mai temeinică, avînd în vedere faptul că membrii comunităților noastre au o educație mai înaltă, nivelul de cultură al tineretului este mai ridicat.

Vorbind despre Seminarul nostru Teologic, consider că materiile de studii trebuie să corespundă exigențelor contemporane și corpul profesoral să fie specializat pe disciplinele de predare, pentru ca pregătirea spirituală și teologică să corespundă momentului pe care-l trăim.

Noul comitet al Uniunii trebuie să se îngrijească de acest lucru, luând însă toate măsurile ca să se păstreze spiritul advent, să nu ajungem la un dogmatism sec, rece, care ar constitui un categoric handicap în calea activității spirituale a bisericii.

CASA DE PENSII A CULTULUI

Una dintre instituțiile Cultului este Casa de Pensii. În prezent numărul pensionarilor este de 114. Poate că ar trebui să spunem că este în interesul nostru al tuturor, și în mod deosebit al celor ce sînt sau se apropie de pensionare, să ne îngrijim în mod chibzuit de această instituție. În primul rînd atragem atenția asupra faptului că pensionarea la limita de vîrstă — 60 de ani — n-ar trebui să fie folosită — așa cum se face de obicei — pentru că se diminuează fondul de pensii în mod simțitor.

Casa de odihnă de la Sovata se transformă pentru a se crea camere separate unde să poată sta o familie pe timpul seriei respective. De asemenea se apropie de terminare reamenajarea casei de la Vatra Dornei și așteptăm ca ea să-și reia activitatea. Este cu o capacitate mai mică, dar va fi de folos celor ce au nevoie de această stațiune.

FINANȚELE CULTULUI

După cum știm, cheltuielile pentru întreținerea Cultului și a instituțiilor lui se vor acoperi din contribuțiile benevole ale credincioșilor (Statut art. 21). Aceasta înseamnă că fondurile Cultului nostru se obțin din contribuția noastră a tuturor, prin sistemul dăruirii sistematice prin zecimi și daruri. Bugetele comunităților, Conferințelor, Uniunii, Seminarului, Casei de Editură și Casei de Pensii care s-au realizat în toți acești ani au fost bugete ale credinței și s-au realizat ca atare.

Sîntem datorii a mulțumi lui Dumnezeu pentru sprijinul și asistența Sa și mulțumim frățietății pentru credințioasă și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă. Mulțumim Autorităților în drept pentru climatul de liniște, de pace și libertate în care trăim, ceea ce a făcut ca membrii Cultului nostru să aibă unde munci, unde să-și cîștige piinea cea de toate zilele, păstrîndu-și convingerile religioase conform preceptelor Cultului Adventist.

Ca pastori și administratori ai bunurilor bisericii, sîntem datorii a fi o pildă de corectitudine și credințioșie pe măsura credințioșiei celor ce dau paraua văduvei pen-

tru ca să fie hrană în Casa Domnului.

Serviciul contabilității are datoria să fie mai activ și mai categoric în această problemă, făcînd acest lucru la toate nivelele: comunitate, conferință, Uniune. Frații pensionari sînt tot atît de interesați în această problemă, pentru că dacă problema nu-și găsește rezolvarea ce se impune și pensiile dîșnilor vor suferi ca și salariile celor activi.

Este un semnal de alarmă pe lingă care este bine să nu trecem nepăsători căci ne privește pe toți deopotrivă. Mai presus de toate însă, este problema credințioșiei noastre față de Dumnezeu răspundere față de ceea ce este legal și drept înaintea lui Dumnezeu și a bisericii.

„Incolo, ce se cere de la ispravnic, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui“ (1 Cor. 4, 2).

RELAȚIILE CULTULUI A. Z. Ș. CU BISERICILE DE PESTE HOTARE

Relațiile Cultului nostru cu frățietatea adventă de peste hotare și cu organizațiile ei, sînt reglementate de legile în vigoare, care se oglindesc și în prevederile Statutului de Organizare și Funcționare a Cultului nostru. Articolul 3 al sus-numitului Statut, precizează că aceste relații sînt de natură spirituală, frățească, religioasă.

În acest context am păstrat bine și principalele relații cu frățietatea adventă de peste hotare. În primul rînd, am luat parte cu regularitate la comitetele executive ale organizației Diviziunea Euro-Africa, din care facem și noi parte. În afară de raportor, care este membru al acestui organism și field-secretary al diviziunii, au mai luat parte toți membrii comitetului Uniunii — prin rotație — la aceste lucrări cu excepția fr. Bidue Ioan, care a făcut parte din delegația ce a vizitat frățietatea din Uniunea Sovietică.

În acest interval de timp delegații ai Uniunii noastre au luat parte la Conferința Internațională pentru Libertatea Religioasă de la Roma, la Congresul Juriștilor Adventiști ce s-a ținut tot la Roma, la întîlnirea directorilor de Seminarii din Suedia, iar în 1981, președintele Uniunii a luat parte la Comitetul de Toamnă al Conferinței Generale în calitate sa de membru al acestui organism.

În vara aceasta o delegație reprezentativă a Uniunii noastre a luat parte la sesiunea Conferinței Generale de la New Orleans, statul Louisiana, S.U.A.

Delegația a fost formată din frații: D. Popa, N. Popescu, N. Dumitrescu, C. Toma, I. Ciucă, Gh. Strimbu, A. Timiș, I. Bidue, Gh. Deac, A. Moldovan și Gh. Rusu.

Programele și planurile de relații externe ale Cultului au cuprins și alte acțiuni. În acești ani am primit vizita multor frați printre

care amintim:

Din partea organizației mondiale, Conferința Generală A.Z.S.: Alf Lohne, vicepreședinte al Conferinței Generale; F. W. Wernick, vicepreședinte al Conferinței Generale; B. B. Beach, directorul Departamentului libertății religioase; Ch. Brooks, director-adjunct la Departamentul Școlii de Sabat; M. Mills, din secretariatul Conferinței Generale.

Din partea organizației Diviziunea Euro-Africa: E. Ludescher, președinte; Gianfranco Rossi, secretarul general al Organizației Internațional pentru Libertatea Religioasă, organism non-guvernamental afiliat O.N.U.; P. Copiz, director cu probleme de educație; N. Bulzic, care s-a ocupat de problemele tineretului; Joh. Mager, din departamentul pastorației; H. Hopf, care a luat parte la prima Conferință pentru pace a Cultelor din țara noastră și Ed. Naenny, directorul departamentului publicații.

Consemnăm, tot în acest interval de timp — prima vizită în țara noastră a unei delegații a frățietății din Uniunea Sovietică formată din frații M. P. Kulakov, N. A. Zuka-liuk, A. F. Parasei și vizita delegației Cultului nostru în U.R.S.S. formată din frații: D. Popa, I. Bidue și T. Niculescu. Printre cei care ne-au mai vizitat mai consemnăm pe fr. C. Sladek și M. Boetcher din R. S. Cehoslovacă și respectiv Republica Democrată Germană.

Toate aceste realizări, sînt o mărturie clară a libertăților de care ne bucurăm în patria noastră și de bunele relații existente între autoritatea de stat și culte și evidenciază politica de destindere promovată de conducerea țării noastre. Sîntem tuturor recunoscători și dorim și de la această înaltă tribună să asigurăm conducerea de stat a patriei noastre că apreciem aceste libertăți și nu vom folosi aceste ocazii decît pentru a înfățișa cum se cuvine realitatea existentă în patria noastră, Republica Socialistă România.

STIMAȚI FRAȚI ȘI DISTINȘI OASPEȚI

Așa cum cred că ați reținut, n-am făcut decît să trec în revistă problemele ce ne-au confruntat și să subliniez ceea ce am considerat că trebuie avut în vedere în continuare. Nu avem nici un merit deosebit. Ne-am străduit să ne îndeplinim lucrarea și chemarea și numai în cărțile cerului stă scris cu exactitate ceea ce am făcut și ceea ce n-am făcut. Am căutat să ne achitam de datoria și angajamentul ce ni l-am asumat de a face totul ca biserică ai căror slujitori sîntem, să-și îndeplinească menirea existenței ei. Sîntem conștienți că n-am făcut tot ceea ce ar fi trebuit să facem. Dar putem spune ca înaintea cerului că am făcut tot ceea ce a stat în puterea noastră ca biserică să meargă înainte într-o deplină unitate de doctrină și organizație. Spiritul cola-

borării și al înțelegerii responsabilității chemării noastre trebuie să ne cuprindă pe toți.

Stimați colegi, adunarea de astăzi să nu fie numai ocazia întâlnirii loialtă, ci să fie momentul hotărârilor unice. Mintuitorul dorește ca să-și realizeze Planul de Mintuire cu cei ce i-a chemat. Nu are alt plan și mulțumim lui Dumnezeu că este unicul Său plan. Dar El poate face acest lucru cu slujitorii Săi schimbați prin Duhul Său cel Sfânt.

Unitatea pe care o caută Cerul este unitatea slujirii și nu o unitate de interese subiective, ci a fi una cu El. În spiritul Lui, în iubirea Lui față de fiii oamenilor în spiritul jertfirii de sine. Aceasta caută El, aceasta așteaptă El de la noi.

Dorește ca în încheierea raportului meu să fac câteva precizări:

Ne depunem mandatul în miinile Adunării de la care l-am primit cu un simțămînt de umilință și regret că n-am putut face mai mult. Dar îl depunem cu convingerea că strădania noastră a fost sinceră și cu convingerea că Dumnezeu ne-a binecuvîntat.

Am considerat și răminem la aceeași convingere, că în activitatea noastră sîntem datorii să manifestăm respect și loialtate față de patria noastră și am înțeles să muncim cinstit și să ne iubim biserica și țara, căutînd cu răbdare căile rezolvării problemelor ce în mod inerent confruntă biserica și omenirea.

Dăm slavă lui Dumnezeu și înălțăm gîndul recunoștinței noastre la acest Eben Ezer al anului 1985

Iubiți frați

Domnul Dumnezeu ne-a fost și ne este chezaș bucuriei prezente și veșnice. El ne-a făgăduit că va fi prezent la aceste lucrări. Să-L invităm ca oaspete de onoare al acestei adunări.

În fața dv. stă o lucrare foarte grea. Este lucrarea datoriei voastre de a da bisericii un nou for de conducere, bărbați care să nu drămușează nici timp, nici interese și nici familie și care sînt zi și noapte la datorie.

Știu că o întîlnire de amploarea acesteia determină și unele sentimente și alcătuiesc și unele scheme și planuri. Pentru aceasta ați fost aleși să dezbateți problemele lucrării și să contribuiți la binele și prosperitatea ei.

Comitetul plin al Uniunii prin hotărîrea sa nr. 2/b din P. V. nr. 14/1.IV/1985 a stabilit o comisie care să se ocupe de lucrările de astăzi. Aceasta a dezbătut problemele și așa cum ați văzut și aseară, s-a îngrijit de toate lucrurile. Ceea ce am avut de spus în dreptul meu și colegii în dreptul lor, și toți în dreptul lucrării am spus acestor frați care răspund de această grea lucrare.

În ceea ce mă privește, mă plec în adorare înaintea lui Dumnezeu și Îi mulțumesc din toată ființa mea pentru că și în acești ultimi cinci ani a fost sprijinul și ajuto-

rul meu. Mulțumesc colegilor, comitetului Uniunii și comitetelor Conferințelor pentru colaborarea lor plină de sollicitudine și iubire, făcîndu-mi povara mai ușoară. Mulțumesc fraților și colegilor mei pastori pentru că mi-au acordat încrederea și colaborarea lor și pentru că m-au susținut și m-au suportat chiar atunci cînd a trebuit să luăm unele măsuri pentru ca dreptatea și principialitatea să rămîină nealterate.

Cer tuturor iertare pentru cele nedesăvîrșite din viața și activitatea mea din acești unsprezece ani ce au trecut din 1974 și pînă în prezent. O perioadă lungă ce a cerut mult din partea noastră a tuturor.

Dorește să mulțumesc Departamentului Cultelor pentru colaborarea pe care am avut-o pînă în prezent, îi mulțumesc pentru înțelegerea și modul în care am discutat și abordat problemele. Menirea noastră a fost aceea de a căuta ca pe căile legale să urmăm rezolvarea problemelor bisericii. Pentru aceasta am avut mandatul și autoritatea bisericii și am făcut acest lucru, iar în problemele care pentru noi ca biserică sînt probleme de mintuire, de dogmă și principialitate, n-am avut altceva de făcut decît de a sublinia valabilitatea lor, căci pentru noi, acolo unde există un „stă scris“ în problema mintuirii totul este DA și AMIN. Vă mulțumesc pentru înțelegerea acestui lucru.

Asigur Conducerea Departamentului de stima mea, de faptul că voi păstra o plăcută amintire a

colaborării noastre și asigur pe frații mei de dragostea mea.

Am încredințat mandatul în miinile acestei Adunări Elective, care a preluat conducerea Bisericii pentru timpul cînd nu mai există un comitet de conducere al Cultului nostru.

Am încredințat comisiei gîndurile și sugestiile mele pentru viitor.

Încredințez lui Dumnezeu și Bisericii cu care mă identific viața mea și rog pe Domnul Dumnezeu să lumineze cu prezența Duhului Său cel Sfînt pe cei care vor chibzui la binele și prosperitatea acestei Bisericii.

Vă rog să-mi îngăduiți a încheia cele de pînă acum cu următoarele gînduri:

Iată-ne Doamne, aici, fără de preț sanctuar / Cu rosturile vieții depuse pe altar / Arde-le Doamne-n iubire, zidește-le-n har / Iată-ne Doamne, înjimi și gînduri plecate în genunchi / Unul alături de altul-n aceeași lucrare, mănunchi / Leagă-ne Doamne, ramuri în veșnicul trunchi / Iată-ne Doamne aici, fără vreun merit a-nume / Rodul iubirii, nume din marele-Ți Nume / Minuni ale crucii stăm gata către lume / Iată-ne Doamne, marțorii Ții în orice cuvînt / Glas de credință și lego, de-nviaț din mormînt / Dă-ne putere să-l spunem pe întregul pămînt / Iată-ne Doamne aici, vasele Tale de lut / Ai revărsat în ele dragostea Ta, le-ai umplut / Binecuvîntă acest frumost sfîrșit și început.

Dumitru Popa

Hotăriri

HOTĂRIRE

privind respectarea principiilor de doctrină și organizație în tratarea diferitelor probleme și respectarea legilor ce guvernează viața noastră ca cetățeni și biserică

Avînd în vedere că încă se mai întîmplă ca în tratarea diferitelor probleme în viața bisericii să se producă abateri de la organizație datorită subiectivismului,

Adunarea Generală atrage atenția factorilor de răspundere și cere ca în tratarea diferitelor probleme, ca și în orice situație, pastorii Cultului nostru să respecte cu strictețe principiile de doctrină și organizație, conștienți fiind că aceasta este calea care duce la

păstrarea unității și armoniei în biserică.

Totodată, pastorii și slujbașii, precum și toți membrii bisericii, sîntem în aceeași măsură datorii a manifesta în viața și activitatea noastră o strictă respectare a legilor țării, legi ce guvernează viața noastră ca cetățeni și ca biserică. Acest fapt ne-a caracterizat întotdeauna și dorim ca în viitor să fim oameni ai păcii, ai ordinii, ca în toate bisericile sfinților.

HOTĂRIRE

privind înființarea și desființarea de comunități

În conformitate cu prevederile art. 20, 40, al. g, și 45 din Statutul de Organizare și Funcționare al Cultului nostru, ho-

(urmăre în pag. 18)

a III-a adunare a Cultelor din România pentru dezarmare și pace

(urmare din pag. 1)

arhul Bisericii Ortodoxe Române, iar prezentarea temei : „Pacea înseamnă astăzi însăși viața planetei noastre“, a fost făcută de către Dr. Nicolae Corneanu, mitropolitul Banatului.

Lucrările s-au desfășurat în plenul Adunării și pe secțiuni. Cele patru secțiuni în care participanții au fost repartizați, au avut următoarele subiecte.

Secțiunea I — „Pacea și înțelegerea între oameni și popoare, misiune de înaltă răspundere a Cultelor religioase“.

Secțiunea II — „Contribuția Cultelor religioase din România la înfăptuirea politicii de pace și dezarmare, în primul rând, de dezarmare nucleară în Europa și în întreaga lume, promovată de România, de președintele Nicolae Ceaușescu“.

Secțiunea III — „Activitatea Cultelor religioase pentru realizarea unei noi ordini economice internaționale“.

Secțiunea IV — „Preocuparea Cultelor religioase pentru statornicirea unui climat de destindere, cooperare și securitate în Europa“.

În cadrul lucrărilor în plen și pe secțiuni au luat cuvântul un număr de 116 delegați din cuprinsul țării, și 25 de oaspeți veniți de peste hotare. Vorbitorii și-au manifestat îngrijorarea pentru cursa înarmărilor, arătând cât de gravă este astăzi situația internațională, și cât de necesar este a se pune capăt înarmărilor și a se trece grabnic la dezarmare, îndeosebi la dezarmarea nucleară.

În cele ce urmează redăm câteva din lucrările de cuvânt ale delegaților Cultului nostru.

Fratele Dumitru Popa, președintele Uniunii de Conferințe spunea în plenul Adunării : „Pacea constituie astăzi o problemă de etică umană, iar pentru noi cei de față, pacea este și o problemă de etică creștină“.

Din totdeauna Dumnezeu „a vorbit de pace“ oamenilor (Ps. 85, 8), pentru că „lucrarea neprihănită va fi pacea“ (Is. 32, 17), da, aceea pace care va curge ca un riu spre binele și bucuria ființei umane. Pacea este un dar și o binecuvântare a cerului ; Isus Hristos spunea : „Vă dau pacea Mea, vă las pacea Mea“ (Ioan 14, 29). V-o dau s-o păstrați în inima voastră, în sufletul, în ființa voastră. Pacea a fost dată ca să sălășluiască înăuntrul zidurilor ființei noastre (Ps. 122, 7) ale familiilor noastre, ale bisericilor noastre, în mijlocul lumii. Această pace este de fapt esența credinței și a mesajului pe care-l avem de transmis omenirii. De aceea ne găsim aici, pentru că omenirea are nevoie de pace, de liniște, de viață...

De aceea, este numai drept, este o datorie ce ne incumbă calitatea de urmași și slujitori ai Domnului Hristos să promovăm pacea, s-o căutăm și să alergăm după ei“ (Ps. 34, 14).

Într-o lume plină de ură și conflicte, de sărăcie și foamete, de hrănire pînă la exces a molohului războiului printr-o înarmare fără precedent în dramatica istorie a omenirii, înarmare ce rupe de la gura copiilor „pîinea cea de toate zilele“, Adventiștii de Ziua a Șaptea, alături de celelalte culte din țara noastră, alături de tot poporul ei și de toți oamenii de bine din lumea întreagă, doresc să acționeze și să fie cunoscuți ca făcători și susținători ai păcii și să lucreze totdeauna în vederea realizării unei justiții și păci trainice în lumea noastră, avînd pe Hristos călăuză și inspirator al acțiunilor lor.

Ne rugăm cerului ca mesajul prorocului Isaia să se realizeze pretutindeni în lumea noastră zbuciumată : „Poporul“, spunea el „va locui în locuința păcii, în case și... adăposturi liniștite“ (Isaia 32, 18).

În vederea acestui deziderat divin-uman, să ne rugăm ca și cînd totul ar depinde de Dumnezeu și să lucrăm, să acționăm ca și cînd totul ar depinde numai de noi. Și toate acestea sub călăuzirea și ocrotirea Celui care, ridicînd mîinile spre binecuvîntarea fiilor oamenilor, ne spune : „Pace Vouă“ !

Fratele Alexandru Timiș luînd cuvîntul în cadrul secțiunii a IV-a, referindu-se la întărirea încrederii între oameni și popoare, spunea : „Noi care sîntem o parte din marea familie a României Socialiste, fiecare în dreptul altarului pe care-l slujește, în vastul și mărețul program de promovare a încrederii reciproce între oameni și popoare, avem o bază scripturistică să îndemnăm pe credincioși prin cuvintele : „Urmăriți pacea cu toți oamenii“. „Intensificarea încrederii trebuie să vizeze în special interzicerea tuturor experiențelor cu arme nucleare, oprirea oricăror acțiuni de natură să contribuie la proliferarea armelor nucleare, crearea de zone denuclearizate, angajamentul statelor de a nu folosi primele arme nucleare, măsuri de prevenire a unui conflict nuclear, precum și măsuri vizînd reglementarea pașnică a diferendelor dintre state“.

„Astăzi, spunea fr. N. Popescu în cadrul discuțiilor din Secțiunea a III-a, cînd în lume s-a creat, prin intensificarea înarmărilor racheto-nucleare, o situație deosebit de gravă ; astăzi cînd omenirea se află la o răscruce — între război și pace, între supraviețuire și distrugere — astăzi avem prilejul de a reafirma cea mai fierbinte dintre năzuințele

noastre : „Pace pe pământ între oameni“ (Luca 2, 14). De aceea, noi, reprezentanți ai Cultelor religioase, ca oameni ai lui Dumnezeu, ai păcii, dorim să dăm glas Cuvîntului Sfînt al Scriiturii care cheamă la pace și înțelegere între oameni și oferă perspectiva vizionară a unei lumi fără arme și războaie, „așa încît din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulitele lor cosoare ! Nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul“ (Is. 2, 4).

În încheierea lucrărilor Adunării, Dr. Antonie Plămădeală, mitropolit al Ardealului, a făcut o succintă prezentare a concluziilor desprinse din luările de cuvînt în plenul adunării și pe secțiuni. Apoi, s-a rostit cuvîntul de închidere a lucrărilor Adunării Cultelor din România, pentru dezarmare și pace, de către

Dr. Justin Moiescu, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și s-au adoptat cu unanimitate următoarele documente ale Adunării :

1. Apelul Adunării Cultelor din Republica Socialistă România către toate bisericile și organizațiile religioase internaționale ;

2. Scrisoare către secretarul general al Organizației Națiunilor Unite ;

3. Moțiunea Adunării Cultelor din Republica Socialistă România către Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste ;

4. Telegrama adresată Președintelui Nicolae Ceaușescu.

Secretarul Uniunii A.Z.Ș.

N. Popescu

APELUL

adunării Cultelor din Republica Socialistă România către toate bisericile și organizațiile religioase internaționale

Preocupați de apărarea vieții pe planeta noastră, adînc îngrijorați de intensificarea fără precedent a cursei înarmărilor, conducătorii și reprezentanții Cultelor din România, avînd alături și personalități ale vieții religioase de peste hotare, s-au întrunit, din nou, la București, în zilele de 16, 17 și 18 septembrie 1985, într-o amplă Adunare consacrată dezbaterii problemelor dezarmării și păcii.

Examinînd cu luciditate și responsabilitate situația internațională actuală, participanții la

torul ce întreține și amplifică îngrozitorul coșmar al omenirii îl constituie cursa aberantă a înarmărilor, și în primul rînd acumularea de noi stocuri de armament nuclear, alocarea unor sume tot mai mari din bugetele naționale pentru perfecționarea armamentelor, sporirea efectivelor militare, amplasarea de noi rachete nucleare pe continentul european, militarizarea spațiului cosmic.

Dezarmînd și irosind uriașe resurse materiale și umane, cursa înarmărilor afectează pro-

adunare au evidențiat că omenirea se găsește astăzi într-un moment de răscruce pentru existența sa. Niciînd în îndelungata sa istorie, lumea nu s-a aflat într-o situație atît de gravă, fiind confruntată cu un ansamblu de probleme deosebit de complexe, bîntuită de furia unor adevărate uragane economice, politice și militare, care produc suferințe adînci, teamă și neîncredere între oameni și popoare. Dar fac-

fund economia mondială, prejudiciază eforturile de dezvoltare națională, modifică volumul și orientarea schimburilor de valori, frînează cooperarea între state și împiedică instaurarea unei ordini economice internaționale pe o bază mai echitabilă. Totodată, cursa înarmărilor menține și incurajează folosirea forței și amenințării cu forța în raporturile dintre state, sporește tensiunea între țări și popoare, gene-

rează noi stări conflictuale, subminind astfel pacea și securitatea internațională. Înarmările nucleare măresc și mai mult pericolul unui nou război mondial, care, în actualele condiții, s-ar transforma, inevitabil, într-un cataclism universal, ce ar distruge cuceririle civilizației umane, însăși viața pe planeta noastră. Inițierea și punerea în practică a unor programe de militarizare a spațiului cosmic agravează și mai mult instabilitatea și încordarea internațională, creează premisele intensificării cursei înarmărilor, accentuând pericolul declanșării unei catastrofe nucleare, cu consecințe inimaginabile pentru existența umană.

În acest context, problema fundamentală a epocii noastre o constituie oprirea cursei înarmărilor și trecerea neîntârziată la adoptarea unor măsuri concrete de dezarmare, și în primul rând de dezarmare nucleară. Aceasta pune pregnant în evidență rolul popoarelor, al forțelor progresiste, al tuturor oamenilor doritori de bine de pretutindeni care, dincolo de convingerile filozofice și politice, de credințele lor religioase, sint chemați, astăzi, mai mult ca oricând, să-și unească eforturile și să militeze activ pentru înlăturarea pericolului de război, instaurarea unui climat de încredere, destindere, cooperare și pace în lume.

Poporul român, consecvent vocației sale de pace, dovedită statornic de-a lungul istoriei, și-a exprimat, în nenumărate rânduri, și mai ales astăzi, prin ample și vibrante manifestări, hotărârea fermă de a acționa pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte, fără arme și fără războaie, pentru apărarea dreptului fundamental al oamenilor la viață, la muncă liberă și pașnică.

România, prin inițiativele, propunerile și acțiunile strălucite ale Președintelui Nicolae Ceaușescu, și-a cucerit o largă reputație internațională, ca țară care militează neabătut pentru cauza păcii în lume, pentru găsirea celor mai eficiente căi și mijloace de soluționare a oricăror conflicte și litigii între state numai pe cale pașnică, prin tratative pentru înlăturarea definitivă a războiului din viața societății umane.

Noua acțiune românească de pace, inițiată de președintele Nicolae Ceaușescu și concretizată în recentul APEL pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste, reafirmă cu putere dorința fierbinte a poporului român de a trăi într-o lume a păcii și colaborării, precum și voința sa nestrămutată de a-și spori eforturile, împreună cu celelalte națiuni, pentru oprirea cursei înarmărilor și realizarea dezarmării, pentru apărarea vieții și păcii în lume.

Exprimându-și adeziunea unanimă la APELUL Frontului Democrației și Unității Socialiste, reprezentanții Cultelor religioase din România, împreună cu întregul popor român, consideră drept o datorie de conștiință de a-și

aduce contribuția, în formele și cu mijloacele de care dispun, la promovarea cauzei dezarmării și salvagardarea păcii pe planeta noastră.

Culte din România, potrivit învățăturilor lor de credință, după care apărarea păcii — care astăzi înseamnă apărarea vieții însăși — constituie o misiune și o îndatorire sacră, sint ferm hotărâte să nu-și precupețească eforturile pentru a face ca în politica internațională să triumfe rațiunea, să se pornească de la necesitatea asigurării dreptului fundamental al oamenilor la existență, la dezvoltare liberă și demnă, la pace și continua lor propășire spirituală și materială.

Ne adresăm tuturor bisericilor, organizațiilor religioase internaționale cu Apelul fierbinte de a ne uni forțele, a ne intensifica acțiunile pentru realizarea unui climat de pace, bună înțelegere și colaborare, pentru înlăturarea pericolului unui război nuclear care pune în pericol însăși viața pe planeta noastră.

Identificându-ne cu aspirațiile și idealurile nobile ale umanității, conștiinți de înalta noastră responsabilitate înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, adresăm apelul către toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite, ca însuși acest forum cu vocație universală, să facă totul pentru a mobiliza popoarele, factorii de decizie politică, la lupta unită pentru dezarmare și pace, pentru edificarea unei lumi mai drepte și mai bune, în care fiecare națiune să se poată dezvolta liber și independent.

Să cerem conducătorilor Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii să depună toate eforturile pentru ca negocierile de la Geneva în problema armamentelor nucleare și opririi militarizării Cosmosului, să ducă la realizarea unor acorduri corespunzătoare vizând încetarea amplasării rachetelor nucleare în Europa, trecerea la retragerea celor existente, până la eliminarea lor completă, oprirea experiențelor nucleare și renunțarea la orice acțiune de militarizare a Cosmosului.

Să cerem tuturor statelor să inițieze măsuri pentru înghețarea cheltuielilor militare, reducerea treptată a acestora, precum și a efectivelor militare, iar fondurile, astfel eliberate, să fie folosite pentru impulsivarea dezvoltării economico-sociale și ajutorarea țărilor sărace, pentru fertilizarea pământului și nu pentru distrugerea lui.

Să ne unim glasurile cu toți oamenii de bună credință din lume și prin acțiunile noastre comune să determinăm „transformarea săbiilor în pluguri”, să facem ca pacea și înțelegerea să se instaureze pe tot pământul, știind că numai în pace oamenii se pot bucura de fericirile vieții!

Adunarea Cultelor din România

București 16-18 septembrie 1955

Celei de a XI-a Adunări Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.Ș. adresat credincioșilor, comitetelor comunităților și pastorilor Bisericii A.Z.Ș. din R. S. R.

(urmare din cop. II)

cuind Cuvintul Scripturii, ci din contră, ca fiind lumina mai mică ce ne îndreaptă spre lumina cea mare a Cuvintului lui Dumnezeu, Biblia.

Noi, delegații și participanții la cea de a XI-a Sesiune a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.Ș., aducem mulțumiri autorităților țării noastre și Departamentului Cultelor pentru libertatea de care ne bucurăm — alături de celelalte culte din țara noastră — în scumpa noastră patrie, pentru acordarea de depline libertăți de manifestare a vieții noastre religioase, în conformitate cu mărturisirea noastră de credință, cu principiile organizatorice ale bisericii din care facem parte și cu legile ce reglementează viața și activitatea cultelor din țara noastră. Este datoria noastră să asigurăm conducerea țării și Departamentului Cultelor de faptul că Biserica Adventiștilor de Ziua a Șaptea din Republica Socialistă România dă o înaltă prețuire spiritului nediscriminatoriu în care se aplică principiile libertății religioase statuate în Constituția țării și modului în care se rezolvă cerințele vieții noastre religioase. Apreciam climatul de pace, de libertate și echitate în care sîntem tratați ca cetățeni ai țării și ne angajăm să muncim cu loialitate și sirguință pentru edificarea României noi, pentru realizarea planurilor de perspectivă ale devenirii noastre naționale.

Ca Adventiști de Ziua a Șaptea, ne reafirmăm credința noastră față de Mintuitorul nostru și considerăm că jertfa Sa ispășitoare, ca și lucrarea Lui de Mare Preot în Sanctuarul ceresc conlucrează la restatornicirea legăturii între om și Dumnezeu. Ne reafirmăm credința în toate punctele de credință ale Bisericii A. Z. S., așa cum sînt ele statornicite de conducerea bisericii, și chemăm întreaga frățietate să fie implinitoare a Cuvintului, rugînd pe Dumnezeu păcii să ne sfințească El însuși pe deplin.

„Dumnezeul păcii care, prin singele legămîntului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvîrșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos“ (Evr. 13, 20—21).

Domnul Dumnezeu „să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos“ (Fil. 4, 19).

În numele delegațiilor și participanților la cea de a XI-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale a Uniunii de Conferințe,

Președintele Adunării
Dumitru Popa

Secretarul Adunării
Aurel Vrinceanu

Telegramă

Excelenței Sale
Domnului Nicolae Ceaușescu
Președintele Republicii Socialiste România

Adunarea Generală Electivă a Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea din Republica Socialistă România, intrunită azi 29 sept. 1985, în cea de a XI-a sesiune, la București, în numele credincioșilor și al deservenților cultului nostru, dăm o înaltă prețuire activității pe care Excelența voastră o depune în cirmuirea destinului partiei noastre. Bucurîndu-ne de toate roadele politicii interne și externe inițiată și înfăptuită cu energie și perseverență de înțeleapta conducere a statului nostru socialist, în fruntea căruia ctitoriți România de azi și de miine, vă adresăm înalta noastră grațitudine pentru libertățile acordate nouă, ca și credincioșilor celorlalte culte, în practicarea nestinșă a vieții religioase.

Vă asigurăm, mult stimate domnule președinte, că toți membrii cultului nostru vor munci și în viitor cu rivnă și dăruire pentru continua dezvoltare a țării și ridicarea ei pe culmi tot mai înalte de bunăstare și progres a poporului nostru.

Avînd convingerea că este imperios necesar ca pacea să-și găsească permanenta sălașului ei în lume, cunoscînd cu mîndrie strădaniile pe care le depuneți cu dragoste și înțelepciune pentru eliberarea omenirii de spectrul pieirii nucleare, pentru înțelegere și cooperare între toate popoarele lumii, ne îndatorăm să sprijinim fără rezerve politica României socialiste care promovează cu consecvență pacea în lume.

Împreună cu întreaga țară, cu ale cărei aspirații ne identificăm, cu poporul patriei noastre, artizanul și beneficiarul celor două decenii de dezvoltare plenară a țării, în care energia clocotitoare a președintelui ei s-a împletit armonios cu promotorul păcii, care veghează cu competență și grijă asupra poporului, încredințăm pe Excelența voastră că nu vom precupeți nici un efort în realizarea mărețelor obiective pentru care mobilizați țara și poporul.

Președintele Adunării Generale,
Dumitru Popa

Secretarul Adunării Generale,
Aurel Vrinceanu

Hotărîri

(urmare din pag. 13)

tăririle de înființare și desființare de comunități se fac la propunerea Conferinței respective, cu aprobarea Uniunii, urmînd ca aceste hotărîri să fie ratificate de Adunarea Generală.

Comitetul plin al Uniunii din 18 sept. 1985, hotărăște să recomande Adunării Generale a Uniunii ratificarea hotărîrilor de desființare și înființare a următoarelor comunități :

CONFERINȚA BUCUREȘTI

— Înființarea Comunității Slobozia, din orașul Slobozia, jud. Ialomița

CONFERINȚA CLUJ

— Înființarea Comunității Remetei, județul Maramureș

CONFERINȚA SIBIU

— Desființarea Comunității Mijarca, din lipsă de membri, județul Mehedinți, și înființarea Comunității Ocna Mureș, județul Alba.

HOTĂRÎRE

privind Spiritul Profetic

Noi delegații și participanții la cea de a XI-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A. Z. S., ne exprimăm profunda noastră recunoștință față de Dumnezeu pentru prezența continuă a darurilor spirituale în mijlocul poporului Său și în mod deosebit pentru darul profeției, așa cum s-a manifestat el în viața și scrierile servei Domnului, E. G. White.

Lăudăm pe Bunul Dumnezeu și-I aducem slavă pentru faptul că acest dar al Spiritului Profetic ne îndreaptă fără greș spre jertfa cea mare de ispășire a Domnului Hristos și spre crucea Lui, „pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16).

Îi mulțumim pentru influența puternică a Spiritului Profetic în înălțarea Sfintelor Scripturi ca standard al caracterului nostru, ca descoperitor al doctrinei și încercare a experienței noastre creștine.

Îi mulțumim pentru sprijinul pe care acest dar l-a dat și continuă să-l dea în a ne ajuta să înțelegem planurile cele veșnice ale lui Dumnezeu, cum și manifestarea voinței Sale în lupta dintre bine și rău.

Îi mulțumim pentru învățătura, sfaturile, avertizările și muștrările date prin Spiritul Profetic și pentru influența lui hotărîtă în călăuzirea bisericii în decursul anilor, în crearea și menținerea unei remarcabile unități de doctrină și organizație în mijlocul bisericii advente.

Avînd în vedere toate acestea, cerem tuturor, pastori și membri deopotrivă, să studieze cuvîntul Scripturii și Spiritul Profetic cu dorința puternică de a cunoaște voia lui Dumnezeu, trăind-o, avînd o fermă încredere în originea divină și inspirația scrierilor Spiritului Profetic, „neavînd a ne teme — pentru viitor — de nimic altceva decît de a uita cumva modul minunat în care ne-a condus Dumnezeu pînă acum și învățătura Lui minunată din istoria trecută a bisericii Sale” (L. S. 196).

HOTĂRÎRE DE MULȚUMIRE

Avînd în vedere mulțimea binecuvîntărilor pe care Bunul Dumnezeu le-a revărsat asupra noastră ca biserică, în anii care au trecut :

Avînd în vedere că în acest timp a fost păstrată armonia, concurența, unitatea frățescă, organizatorică și de doctrină în biserică ;

Avînd în vedere că Dumnezeu a binecuvîntat frățietatea noastră adventă cu sănătate, putere de muncă și prosperitate, cu spirit de credincioșie în ceea ce privește susținerea bisericii, cu evlavie și respect față de Dumnezeu și Legea Sa, cu ascultare, supunere și respectarea organizației ;

Avînd în vedere că ne-am bucurat de deplină libertate, de liniște și pace în desfășurarea vieții noastre de cult, avînd o bună colaborare cu autoritățile de stat, colaborare bazată pe încredere, sinceritate și loialitate ;

Avînd în vedere că Dumnezeu a binecuvîntat țara noastră cu pace și prosperitate, ocrotind conducerea patriei noastre, ale cărei strădanii neobosite au situat România la un loc de frunte în rîndul națiunilor lumii, în mod deosebit în ceea ce privește eforturile pentru pacea și fericirea lumii întregi ;

Avînd în vedere realizările în cadrul bisericii în această perioadă de timp, prin activitatea neobosită a pastorilor și credincioșilor, precum și păstrarea unui spirit al simplității și modestiei ce caracterizează Biserica Adventiștilor de Ziua a Săptea.

Hotărîm :

a) Să aducem un cuvînt de mulțumire la adresa lui Dumnezeu pentru belșugul binecuvîntărilor Sale pe care le-a revărsat cu prisosință asupra noastră ca biserică, cum și asupra scumpei noastre patrii și a lumii întregi, ferind-o și ocrotind-o de cataclismul nimicitor al unui nou război.

De aceea, și noi rostim cu deplină satisfacție : „Binecuvîntează, suflete, pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvînteze numele Lui cel sfînt. Binecuvîntează, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui... Binecuvîntați pe Domnul, robii Lui, care faceți voia Lui ! Binecuvîntați pe Domnul, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpînirii Lui” (Ps. 103, 1—2.21—22)

b) De asemenea, aducem un cuvînt de mulțumire față de conducerea de stat a țării noastre pentru libertatea de care ne bucurăm în desfășurarea vieții noastre religioase. În acest scop, se hotărăște trimiterarea unei telegrame Excelenței Sale Domnului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România.

COPIE

după hotărîrea nr. 2 din procesul verbal nr. 14 din 1 aprilie 1985 a Comitetului plin al Uniunii de Conferințe

Numirea președintelui comitetului special

Având în vedere programarea Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.S. pentru data de 29 sept. 1985 și

Având în vedere prevederile instrucțiunilor privind ținerea Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe, care la pag. 2 precizează: „Comitetul special va fi condus de către un președinte, pastor cu experiență, desemnat de comitetul Uniunii de Conferințe în funcție;

Comitetul Uniunii hotărăște ca fratele Ciucă Ioan, președintele Conferinței București, să fie numit președinte al comitetului special pentru desfășurarea lucrărilor electivale ale Uniunii de Conferințe A. Z. S.

Președinte, ss. D. Popa
Secretar, ss. N. Popescu

COPIE

după hotărîrea nr. 2 din procesul verbal nr. 29 din 18 sept. 1985

În conformitate cu prevederile instrucțiunilor pentru Adunarea Generală a Uniunii de Conferințe, comitetul actual al Uniunii de Conferințe propune ca următorii frați să alcătuiască comitetul de acreditări: D. Popa, președinte, I. Ciucă, A. Timiș, I. Bidiuc, G. Deac, L. Cristescu, I. Gyeresi, P. Secui și A. Vrinceanu — membri.

COPIE

după hotărîrea nr. 3 din procesul verbal nr. 29/18 sept. 1985

În conformitate cu prevederile instrucțiunilor pentru Adunarea Generală Electivă a Uniunii de Conferințe, comitetul actual al Uniunii de Conferințe propune ca următorii frați să alcătuiască comitetul de hotărîri: N. Popescu, președinte, A. Bocăneanu, N. Stoica, I. Buciuman și A. Moldovan — membri.

Comitetul Uniunii

REALIZĂRI ★ REALIZĂRI ★ REALIZĂRI ★ REALIZĂRI REALIZĂRI

Prometeu — o premieră mondială

Pe un panou la I.T.B. 1985 în cadrul standului românesc de aparatură medicală, se poate citi „Prometeu” — sistem computerizat de termografie cutanată. Lingă panou se află un aparat de măsură conectat la un microcalculator specializat pentru probleme medicale. Numele său reprezintă o idee științifică materializată, o muncă tenace de peste douăzeci de ani, o experiență unică, a unui colectiv pluridisciplinar format din peste 140 de specialiști din cele mai diverse domenii. Prometeu este una dintre cele mai eficiente arme existente în prezent în lupta cu unele maladii grave. Avantajele folosirii lui sînt extrem de mari. Investigațiile și tratamentul cu ajutorul noului aparat au salvat pînă acum sute de oameni redîndu-i familiei, vieții și societății.

Mureș: În funcțiune — o nouă capacitate de producție

Pe platforma fabricii de anvelope din Luduș a fost pusă în funcțiune o nouă capacitate de producție. Este vorba de secția de preparare și amestec a cauciucului brut, materie primă necesară fabricării de camere și anvelope, precum și a materiei utilizate la producerea benzilor de reșapare și a garniturilor din cauciuc. Odată cu punerea în funcție a acestei capacități, întregul necesar de materie primă pentru producția de bază a fabricii va fi realizat în unitate.

Unsprezece vagoane... Într-o basculantă

Din largă gamă de autobasculante produse de I. M. Mîrșa, în prim plan cea de 110 tone. Fotografia vorbește de la sine; ceea ce nu este vizibil pentru nici un fotoreporter: totul, de la ventil pînă la complexul sistem de acționare diesel-electric, este conceput și fabricat în România.

Utilaj de mare randament

La Intreprinderea mecanică din orașul Gheorgheni a fost realizat, după o concepție proprie, un nou utilaj de săpat canale și șanțuri, destinat în special carierelor miniere. Noul săpător cu rotor-freză poate executa canale cu o adîncime de pînă la 1,4 metri și o lățime de 0,4 metri. La executarea acestui utilaj au colaborat și specialiștii de la Intreprinderea de tractoare din Miercurea Ciuc, iar primele 5 bucăți au și fost livrate minerilor din Valea Jiului, care s-au arătat mulțumiți de funcționarea și randamentul lor.

Plantație de bambus

O plantație experimentală mai puțin obișnuită pentru latitudinea țării noastre este bambusul. Tulpinile speciilor de bambus sînt utilizate pentru confecționarea de mobile, unelte și diverse alte articole sportive. În arboretul Simeiria al Institutului de cercetări silvice sînt cultivate mai multe specii de bambus provenind din China care s-a aclimatizat bine în țara noastră. Această cultură s-a dovedit pe deplin posibilă și chiar rentabilă. Cele 10.000 de tulpini de bambus strînse pînă acum, vor putea fi de folos fabricilor de mobilă

O nouă cale ferată

Începută în urmă cu doi ani, noua cale ferată Pașcani — Tg. Neamț, prezintă următorul stadiu al lucrărilor: din totalul celor 30,4 km, lina este montată pe 22 km, din care 9 km sînt dați în exploatare. S-au construit 25 de poduri și podețe; sînt în execuție avansată ultimele 3 poduri dar care implică cele mai dificile tehnologii constructive. S-a terminat construcția haltelor Topile, Hriștești, Pașcani, Ozana, Timișești, iar la Tg. Neamț, stația terminus, se execută lucrări de finisare.

Redacția

In memoriam

Victor Diaconescu

Cînd în cadrul programului din după amiaza Sabatului de la 28 septembrie a.c., fr. Victor Diaconescu adresa pastorilor și delegaților la Adunarea Generală a Uniunii, o pagină vie și sensibilă de istorie adventă, nimeni nu gîdea că la mai puțin de o lună de zile, glasul acela ferm încă ce-și căuta amintirile și-și modela sfaturile adresate nouă generațiilor mai tinere, avea să fie sigilat în tăcerea lipsită de viață a neființei. De aceea, ne-a îndurerat vestea încetării din viață în ziua de 20 octombrie 1985, la orele 6 dimineața a pastorului pensionar Victor Diaconescu.

Născut la 30 iulie 1898 în com. Runcu, jud. Dimbovița, a fost primul copil al lui Nicolae Diaconescu și Maria Andreescu Diaconescu.

Clasele primare le urmează în satul natal, iar cele secundare le face la Liceul Enăchiță Văcărescu din Tîrgoviște. În primul război mondial pleacă voluntar în Moldova și la Botoșani este elev al școlii militare de ofițeri. După război urmează școala normală — o vocație moștenită din familie — și vine învățător și apoi directorul școlii primare din Diaconești. La 24 de ani se căsătorește cu învățătoarea Lucreția Diaconescu din Serbești. Căminul le-a fost binecuvîntat cu trei copii: Aurora, Tore și Mircea Diaconescu.

În anul 1924 face cunoștință cu adevărurile Scripturii vestite de Biserica Adventă. Studiază temeinic și cu interes Scriptura călăuzit și îndemnat de pastorul A. Duică și în luna august al aceluiași an primește botezul. Cunoaște experiența apostolului Pavel după revelația Damascului, consideră totul ca nimic pentru prețul neșpus de mare al cunoașterii și slujirii lui Hristos. Este chemat

ca profesor la Seminarul Teologic al Cultului deschis atunci la Focșani, apoi la Tirnăveni și Brașov, unde a fost directorul acestui locaș de pregătire spirituală și teologică a generațiilor de slujitori ai lui Dumnezeu.

1898 — 1985

A activat în conducerea Uniunii unde a colaborat îndeaproape cu mult regretatul frate Nussbaum; a fost președinte al Conferinței București, consilier al Uniunii și pastor al comunității Popa Tatu.

Oriunde s-a aflat, oriunde era chemat și-a îndeplinit lucrarea chemării sale în spiritul ce a caracterizat această generație de bărbați puternici în fapte și cuvînt. Lor le datorăm mult din ceea ce avem astăzi. Consacrarea lor, tenacitatea și credințioșia lor nestrămutată au pus baze solide acestei lucrări. Ei și-au făcut datoria și au căzut la datorie. În dreptul lor cerul rostește fericirea celor ce mor și nădejdea mîntuirii. Durerea dispariției este compensată de nădejdea răsplătirii divine.

Înmormîntarea a avut loc la Pucioasa. Familia, și un mare număr de rude, cunoscuți, frați și surori au ținut să conducă la locul odihnei sale temporare pe cel ce a fost Victor Diaconescu, „Taica” cum i se mai spunea. O pagină bogată de istorie adventă, de trăire și slujire exemplară.

Pe bună dreptate am putea spune și noi cei rămași în viață:

„O, de aș muri de moartea celor neprihăniți, și sfîrșitul meu să fie ca al lor” (Num. 23, 10).

„Ferice de morții care mor în Domnul”.

Comitetul Uniunii

Regretăm că publicăm cu întîrziere datele încetării din viață a soriei Crișan Iuliana soția pastorului-pensionar Crișan Pavel, membră a comunității București-Labirint. Născută în anul 1915 a primit încă de tinără adevărul întreg al solii îngerești căruia i s-a devotat întru totul. O bună creștină s-a dovedit a fi, cit și o bună soție de pastor și mamă avînd în vedere răspunderile deosebite purtate de soțul ei în cadrul bisericii. Avînd o puternică încredințare a mîntuirii și o deplină devoțiune pentru Mîntuitorul, a dovedit-o prin fapte de iubire, de milă și înțelegere pentru aproapele, știînd întotdeauna să ridice pe cel cu inima zdrobită, și să încurajeze pe cei în nevoie. Exemplul ei bun și pilda ei ne-a dat-o, să fie urmată, cu nestrămutatul gînd că ne vom vedea în zilele veșniciei.

Redacția

COPERTA III

Delegații și invitații la Adunarea generală Electivă, ținută în București la 26—29 Septembrie 1985, împreună cu toți pastorii Cultului Creștin A.Z.S. prezenți la lucrările Sesiunii.

Editura Curierul Adventist

*Revista Curierul Adventist este organul oficial
al Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea
din Republica Socialistă România*

*Apare la două luni, sub conducerea unui comitet
de redacție format din : D. Popa, redactor-șef ;
Oct. Coconcea, secretar de redacție.*

Membrii : N. Popescu, N. Dumitrescu și C. Toma

*Redacția și Administrația :
București, str. Labirint nr. 116 — Sector 3. Tel. 20.76.65*